Năm thứ mười bảy — Số thứ 3782 — Giá 1 xu — Ngày thứ năm 24 Octobre 1929

Trung Bắc Tân Văn

中北新聞

MỖI NGÀY RA MỘT SỐ

GIÁ MUA CÓ HẠN

	Tờ buổi trưa	Tờ buổi tối	Cả hai tờ
Cả năm	3$00	6$00	8$00
Sáu tháng	1.60	3.20	4.00
Ba tháng	0.90	1.80	2.00
Một tháng			1.00

Nam-kỳ và ngoại-quốc phải trả thêm tiền cước

Toutes les lettres destinées à la rédaction doivent être adressées au directeur
68, Rue Jules Ferry, Hanoi

Fondateur : F. H. SCHNEIDER
Directeur : NGUYỄN-VĂN-VĨNH
Rédacteur en chef : PHẠM-HUY-LỤC
Administrateur gérant : NGUYỄN-V-LUẬN

Adresse télégraphique : TRUNGBẮCTÂNVĂN HANOI
Téléphone n° 150

Bản-báo có in một tờ phụ-trương ra buổi trưa bán lẻ 1 xu

PUBLICITÉ
Tarifs spéciaux suivant catégories d'entreprises ou de produits.
Prix moyens, dernière page :
Une seule insertion . . . . . 0$20 le c/m
Contrat annuel
Par centimètre et par insertion. 0$18 le c/m
Annonces judiciaires et légales. 1$50 le c/m
Petites annonces classées. . . . 0$10 la ligne

DEPOT LEGAL — RÉSIDENCE SUPÉRIEURE TONKIN
DEPOT LEGAL INDOCHINE N° 12132

BAOQ DÔIZ GIAQ

Bản-quán có lời kính-cáo độc-giả qui-khách biết rằng, từ đầu tháng *Novembre* trở đi, mỗi ngày chỉ in ra một kỳ thôi, mà in ra sớm.

Số trang thì bình thường 4 trang, khi có nhiều việc sẽ thêm trang mà cũng cứ bán một giá, mỗi số **HAI XU**.

Mua có hạn thì tính thêm tiền cước gửi.

Một tháng	0$60
ba tháng	1.60
sáu tháng	3.00
một năm	6.00

Báo sẽ in ra buổi trưa.

Đối với những nhà mua báo hạn trả tiền trước rồi, thì bản-quán xin châm-chước như sau này:

Các ngài nào mua báo buổi trưa ba tháng, sáu tháng, hoặc một năm, mà trả tiền rồi, thì sẽ có báo đọc cho đến hết hạn. Còn ngài nào chưa trả tiền thì phải theo giá mới. Đó là một lẽ công bằng, chứ không phải là bản-quán có vị riêng các ngài trả tiền rồi. Bởi bản-quán đổi lại, cho nên phải chịu thiệt-thòi đối với các ngài đã mất tiền trước, bản-quán đã có biên-lai giao-ước gửi báo cho đến ngày nào, thời xin sẽ gửi báo cho tới ngày đó.

Còn các ngài mua cả hai tờ báo mà trả tiền rồi, thì xin sẽ tính cái số tiền dư mà gửi luôn báo cho bù chỗ tiền dư đó. Bản-quán sẽ liệu châm-chước tính cho chẵn ngày chẵn tháng, xin có hơn thiệt một vài ngày, các ngài châm-chước cho tiện việc. Còn ngài nào chưa trả tiền thì xin cứ tính giá cũ cho đến cuối tháng này, còn từ đầu tháng sau trở đi thì tính giá mới.

Bản-quán sở dĩ phải đổi đi đổi lại như thế, cũng là cốt lấy cho vừa ý các ngài khỏi phải suy bì với các báo khác, thật là một việc bất đắc dĩ.

Ước gì lần này là nhất định, để sau này không phải tính toán lôi thôi nữa.

T. B.

Su'j cu'o'iq gaz o'z xaw-hôij ta ngayf nay

V

Ôi! Cái lòng cha mẹ thương con, ai là chẳng muốn cho con hay, con sướng, muốn cho con được hay được sướng thì sinh con trai ra phải lo dựng vợ, sinh con gái ra cũng phải lo gả chồng cho con, trước hết là mình phải lấy cái trí khôn từng trải của mình, cách giao-thiệp rộng-rãi của mình, tìm nơi xứng đáng cho con, cái người mà mình định cho con mình gửi thịt trao xương, dù là bậc gì đi nữa, dù là giầu là sang đến đâu đi nữa, cũng phải xét cái gia-thế người ta ra sao, cái gốc tích người ta ra sao, cái tính nết người ta ra sao, có thực là người vừa lứa xứng đôi, mới nên ngỏ lời gắn bó; đã thế mà lại còn phải cho trai gái nó biết nhau, nhận nhau, xét nhau, có thực là hai bên chí hợp thề hợp cùng nhau, mới có thể cùng nhau kết nghĩa keo sơn vầy duyên cá nước; ai đời lại chỉ chắc cạy ở một cái danh xưng hão, một cái chức vị phẩm cấp bên ngoài, cái áo ba-đờ-xuy nhân nghi giả giối khác cái bao ở trong thầm kín biển của hại người, mà vội tưởng là thực sang trọng, thực giỏi-giang, thực ăn tình tử-tế; cái cuộc trăm năm tự một ngày quyết-định, mà quyết-định một cách cẩn-thận nhẹ nhàng, sơ-suất lầm lạc như thế, thì còn gì là cái đời của đứa con gái yêu quí của mình! cái hòn ngọc trong tay, dễ dạ một tí-tị mà tự mình nỡ đem quăng xuống bể; ôi thôi! dại rồi còn biết khôn làm sao đây!

Nếu biết thận trọng về sự kén rể cho con, không bị cái óc hám hư vinh nó mờ ám mất trí khôn xét đoán, mà chịu khó vì con mình tính tường lựa lọc, miễn là được người được nết, cho con mình được sắt cầm hảo-hợp, loan phượng hòa hai, thì như cô con ông bá nhà quê kia há lại chẳng kiếm được một cậu dòng dõi hào môn, thạo việc cày cấy làm ăn, có tư-cách quản suất nổi kẻ ăn người ở, rồi cũng làm nên giàu nên có, cũng nhà ngói cây mít, cũng năm đụn mười trâu, cũng có phen ngang dọc trong tổng trong làng rạng mày mặt với giang sơn, lập công nghiệp nơi phần-tử, mà đạo vợ nghĩa chồng trọn đời không phai nhạt, bạc đầu chuốc chén, nhìn một vườn xuân quế tốt lan tươi; lại như cô con nhà phú-hộ kia há lại chẳng kiếm được một chỗ môn đương hộ đối, con nhà hiền hậu thảo ngay, biết cần kiệm để gìn giữ nghiệp nhà, tiến-thủ để khuếch-trương sự sản, rồi cũng chúa sắt vua gang, cũng đại vương bông, cũng hoàng-đế mỏ, cũng ném ra hàng ức hàng triệu, gây dựng nên những công-cuộc phúc nước lợi dân, mà ông nghĩa-hiệp, bà nhân-từ, cùng nhau lúc nào cũng phận đẹp duyên-ưa, tâm-đầu ý-hiệp; lại như cô con bà hàng phố kia há lại chẳng kiếm được một anh học-trò nghèo, thông minh sẵn tính, tài mạo tốt vời, ngày đêm đèn sách chuyên cần, rồi cũng có ngày mài sắt nên kim, đức một ngày một tiến, tài một ngày một luyện, học một ngày một giỏi, trí một ngày một già, cũng làm nên nhân-vật giỏi-giang, tiếng tăm lừng lẫy, mà non non nước nước, ái-ân đôi chữ chẳng có khi nào phụ nhau; thế chẳng là đại hạnh phúc cho con mình dư? thế chẳng là thỏa cái lòng cha mẹ thương con, muốn cho con hay con sướng dư? tưởng dù chẳng lấy được ông nọ ông kia, chẳng làm nổi cô đốc cô tham thì chớ, cái sự nghiệp, cái danh giá, cái phẩm-vọng của chồng mình cũng chẳng kém chồng ai, mà cái thỏa-thuê vui thích trong chốn gia-đình có ân, có nghĩa, có tình ái thủy-chung, thật không có chung đỉnh nào ngon bằng, gấm vóc nào đẹp bằng, vàng ngọc nào quí bằng, lầu-đài xe ngựa nào sướng bằng; còn khi nào lại đến có những cái thảm-kịch kể trên, khiến cho cảnh nhà buồn-bã, miệng thế chê cười, ai nghe chuyện cũng phải vì cái mệnh bạc má hồng mà chau mày rơi lụy.

Mấy lời nhắn-nhủ những nhà có con gái, những bạn gái sắp sửa lấy chồng, nên gột rửa cho thật sạch cái óc hám hư vinh từ trước đến giờ, nó đã làm mê đường lạc nẻo cho cái trí khôn xét đoán lựa chọn của mình, đã đày đọa cánh thoa quần mình chịu bao nỗi thiệt-thòi chua xót; nên biết rằng lấy chồng cho đáng tấm chồng, bõ công trang điểm má hồng răng đen, mà đáng tấm chồng không phải cứ là ông kia ông nọ mới đáng tấm chồng, ai có tài đương đức đối với mình, tức là đáng tấm chồng mình đấy; trăm năm tính cuộc vuông tròn phải dò cho đến ngọn nguồn đáy sông, kén rể cho con phải dò người, dò nết, dò phẩm-cách, dò gia-thế, dò công việc hành động của người sẽ làm rể con mình, không phải chỉ mới biết là ông kia ông nọ, làm ở sở nào, lương tháng bao nhiêu, đã là dò đến ngọn nguồn đáy sông rồi được. Ai cũng thận trọng thế, ai cũng lựa chọn tính tường thế, mà không còn bị cái óc hám hư vinh mờ ám được mình, thì làm gì trong xã-hội còn xảy ra có những câu chuyện nực cười đáng thương đáng tức về sự cưới gả nữa.

D. B. T.

Tòa nội các Briand từ chức

M. Montigny, có M. Léon Blum tán thành cho, xin nghị-viện định đến ngày 15 Novembre, thì bàn về việc chánh-sách ngoại giáo.

M. Briand phản đối, và xin nghị-viện đừng định ngày bàn các lời chất vấn và lại nhân việc ấy mà xướng vấn-đề tín nhiệm.

Kết-cục nghị viện bỏ 288 vé đối với 277 ưng chuẩn khoản của M. Montigny.

Tòa nội-các bèn lui, M. Briand liền đi xin với quan giám quốc cho tòa nội các từ-chức.

Nước Đức thử một chiếc tàu bay khổng lồ

Tại Friedrichshafen, tàu bay-phi-cơ khổng lồ đặt tên là Do X (Dornier) chở 159 người hành-khách và 10 người thầy-thợ đã bay thử trên hồ Constance được 45 phút.

Việc Trung-hoa

Ngày 16 Octobre 1929

Bức thông điện quân Phùng kể tội Tưởng-giới-Thạch

Có tin ở Bắc-bình nói rằng tờ Đại-công-báo ở Thiên-tân có phát biểu bức thông điện của quân Phùng kể tội Tưởng-giới-Thạch, nội-dung có sáu điều như sau này;

1er Tưởng-giới-Thạch làm hại nước nhà, để đến nỗi cả nước trăm việc đáng làm đều phải bỏ cả; chính-phủ cách mệnh Trung-quốc đã ở dưới quyền thống trị của đảng quốc dân, thì đảng quốc-dân nên phải làm đại biểu cho dân chúng cả nước, nhưng Tưởng lại một mình giữ lấy chính-quyền, bao biện hết toàn quốc đại-biểu lần thứ ba. Tên tổng-lý từng nói quốc gia nên phải là quốc gia của dân chúng, mà Tưởng lại lấy quốc gia làm của riêng mình;

2er Tưởng dùng người riêng và những người thân thuộc sang vào các việc chức trung-ương để đến nỗi chính phủ thành ra hủ bại, lại còn tệ hơn chính-phủ cũ Bắc-kinh.

3er Nạn dân các tỉnh tây-bắc có đến mấy nghìn vạn người, mà Tưởng không hề có quan tâm đến, và từ sau khi chấp chính, lạm phát một số công trái là bốn nghìn vạn đồng quốc dân không biết là số công trái lớn ấy dùng làm những việc gì;

4er Tưởng đối với cả thảy các vị lão thành có công lao trong cuộc cách mệnh, đều dùng võ lực đè nén đi, để đến nỗi nạn chiến-tranh cứ lan ra mãi ở trong vài tỉnh.

5er Cái kế-hoạch tài binh của Tưởng chỉ là tài binh của người khác, mà thêm thực lực của quân mình;

6er Đối với vấn đề Trung-Đông, trước khi việc xảy ra, Tưởng đã không có sửa soạn, sau khi việc xảy ra, cuộc đàm phán đã không có thành hiệu, lại không thể tuyên chiến với nước Nga, ngồi trông cho các nơi bờ cõi miền đông bắc bị quân Nga dày vò.

Cuối cùng bức thông điện ấy xin Diêm-tích-Sơn, Phùng-ngọc-Tường đứng ra chịu cái trách nhiệm lớn lao ấy, để cứu lấy nước nhà, và nói nên đem bốn mươi vạn đại quân vì nước trừ gian.

Trong bức thông điện ấy có 27 người ký tên, lại xin Phùng-ngọc-Tường lập tức rời Sơn-tây về Triêm-tây, nhận chức Tây-bắc quốc-dân quân tổng tư lệnh.

(*Dịch báo Tàu*)

Ngày 21 Octobre 1929

Việc chiến tranh với Phùng-ngọc-Tường

Bắc bình. — Quân quốc dân, và quân của Phùng-ngọc-Tường đánh nhau nhiều trận trên đường hỏa-xa từ Lũng-hải, và đường hỏa-xa từ Bắc-bình đến Hán-khẩu.

Số người bị thương chở đến Hán-khẩu có tới một nghìn người. Như vậy rõ là đánh nhau dữ-dội.

Vì tình thế khó-khăn, nên Tưởng-giới-Thạch phải hoãn chưa đi Hán-khẩu vội. Có bắt nhiều người, và có người bị hành-hình.

Người ta nói quân của Phùng-ngọc-Tường có thể chống được bốn tháng.

Diêm-tích-Sơn cùng quân ở Sơn-tây, Trương-học-lương cùng quân Phụng-thiên, Trần-điều-Nguyên cùng quân Sơn-đông lại tuyên bố giữ thái độ trung lập trong cuộc chiến-tranh của miền đông-nam với miền tây-bắc.

Việc giao thiệp với Nga

Thượng-hải — Ba tòa phương đông họp một cuộc hội nghị bình vụ quyết nghị ra công kháng-cự với quân Nga tràn vào địa hạt Trung-hoa.

Người Bạch-Nga có gửi giấy khiếu nại với vị lãnh năm nhất trong ngoại-giao đoàn về việc người Hồng-Nga giết đảo, và thỉnh cầu thế-giới văn-minh bảo-hộ cho.

A. R. I. P.

CUỘC THI

(Văn lục-bát)

Văn hành công khí

(文衡公器)

Sự rọc phách giấu tên là muốn giữ cho việc điểm-duyệt được rất công-bằng thì các quyền văn hay mới không đến nỗi chìm đắm. Vì thế mà cách đóng quyển viết bài thế nào, bản-quán đã đăng rõ ở mấy kỳ báo trước. Có nhiều ngài không theo thể-lệ, cứ viết cả hai mặt và khi viết bài xong, lại ký thêm mấy chữ tên ở liền cuối bài, thế thì còn giấu tên sao được.

Xin nói để các ngài biết rằng: sự giấu tên không phải là giấu ai cả, chính là chỉ giấu các quan trong hội-đồng Điểm-duyệt mà thôi. Khi cộng điểm số rồi bây giờ sẽ hợp phách thì mới thật là « Văn hành công khí » vậy.

B. Q.

NHANF DAMF

Cái thú sinh-hoạt của xã-hội ngày nay

Có người tất cả việc, có bận lụy hai chữ lao lực, bao giờ cũng theo sau hai chữ hình-hài, vậy muốn có cái sinh-thú, tất phải tìm cách tiêu sầu giải muộn bằng tinh-thần, vì như đi nắng được chỗ bóng dâm gió mát bước đường trường chồn mỏi được chỗ ngồi nghỉ, thì dù có đeo đẳng theo đuổi cái sống ở trên đời, cũng không đến nỗi tiêu-điều và vô-vị.

Sinh-hoạt có nhiều cách, người ở trong trường sinh-hoạt cũng có nhiều hạng: những hạng lấy công làm lãi, lấy sức làm kế ăn, cả ngày cần ít mệt nhọc, chân lấm tay bùn, thì cái sinh thú thật là dễ kiếm, miễn được ăn no, mặc đủ, ngủ yên, mình khỏe là đủ rồi. Còn những hạng cao lên một bậc, lên xe xuống ngựa, ăn sung mặc sướng, tự bề ngoài mà xem, tuy là đặt lọc an nhàn, song về phần trong, ai chẳng có việc, có sự bận, sự phiền, giàu thì lo của, sang thì lo công danh, phương ngôn có câu: « ăn cây [illegible] », ăn [illegible] thì lo ngay ngáy, thật không phải là ngoa vậy. Lại còn một hạng nữa, hoặc nhàn-tản, hoặc [illegible], giận sái bể, sầu lấp trời, thần-thờ ra khói mây, ngâm-ngợi làm mưa gió, xem như câu « [illegible] thế kỷ phủng khai khẩu tiếu », thì hạng này có lẽ cả đời ít được cười. Hai hạng này đã cùng sinh-hoạt như hạng thường, mà cái địa vị lại khác hạng thường, thì những cách tiêu giải tất cần hơn và cao hơn hạng thường. Song tôi thấy những cách tiêu dụng thời giờ của xã-hội ngày nay, phần nhiều kể biểu ra như sau này: sáng làm từ bảy tám giờ đến mười một mười hai giờ, chiều làm từ hai ba giờ đến năm sáu giờ, ngoài hai buổi làm việc thì trưa một giấc nghỉ, tối luông lan man vào bài bạc, lại lân quân ở xóm trăng hoa, rút lại sáng nào cũng như sáng nào, tối nào cũng như tối nào. Sáng tối chồng chất lại, đầy đủ một đời trong ba vạn sáu nghìn ngày, mà vẫn suông tẻ, vẫn hão huyền, còn có gì là sinh thú. Ta sở dĩ cần những cách tiêu giải, là vì ta đã lấy mình làm bình-dịch, phải tìm cái gì để di-dưỡng tinh-thần; mà như những cách tiêu giải vừa nói trên này, có lẽ chỉ làm cho tinh thần một ngày một tiêu ma, một ngày một trầm duyệt ở trong bể thời giờ, đối với ta không những là vô thú, vô vị, mà lại có tệ, có hại. Tôi tưởng trên đời ai chẳng có một mục đích, một nghề nghiệp; bận tất có lúc rỗi, nhưng lúc rỗi ta họp thêm, kê cứu thêm, tìm anh em đồng chí để giảng luận thêm, thể nhận cả nhân tình thế cố cho lịch-duyệt thêm, những cách tiêu giải này có lẽ lợi là có ích, và có thể giúp đỡ cho ta một cái sức hăng-hái, một cái bước vững chãi, để cậm cụi ở trong trường sinh-hoạt, không bao giờ chán nản mà muốn lùi.

Ta tuy là sống gửi, song cái gửi đó ngắn ngủi lắm cũng non già một giáp-tí, ta có thể gửi cả thể-phách cùng tinh-thần, công nghiệp cùng tâm-sự trong khi gửi, sinh-hoạt vẫn là ta, thì cái thú sinh-hoạt vẫn của ta, ta đem cái thanh sắc, cái chân chính gửi vào trong phần-mang náo-nhiệt, thì còn thú gì bằng.

Lãng-Ba

Cái lối ăn mặc lẳng lơ của bọn phụ-nữ Hoa-kỳ

Ít lâu nay, bọn phụ-nữ Hoa-kỳ cải cách đủ các lối ăn mặc, thật đã lẳng-lơ đến cực-kỳ. Vì thế mà gây nên biết bao là mối thương-luân hại lý.

Mới đây tại quận Putnam, một viên hạ sĩ quan đi qua ngoài phố, thấy một bọn đàn bà đứng chơi ở đường, ăn bận một cách rất lẳng-lơ chân không có tất lấy làm thô tục quá, liền thét bọn ấy phải về nhà ăn mặc cho tử-tế rồi mới được ra đường. Sau có một nghị-định ban ra, cấm hẳn các đàn bà không được đi rong chơi trong quận mà không có tất chân. Người nào không tuân lệnh thì phải tội tù và tiền phạt nữa.

Lệnh cấm này lại thi-hành cả ở bãi bể, đàn ông hay đàn bà đến tắm không được mặc quần áo tắm đứng ở trên bờ.

Muốn cho lệnh cấm này được mọi người tuân theo, thì hiện có đặt ra một sở cảnh-sát riêng, chuyên coi về các việc ấy. Phàm người đàn bà nào đi chân không có tất liền bị cảnh-sát bắt ngay, không kiêng nể gì cả.

Do Võ Phi Hùng Cựu HS Petrus Ký (67-74) tặng Huỳnh Chiểu Đẳng chủ Kho Sách Xưa Quán Ven Đường
Từ microfilms trường Đại Học Cornell

Việc cải ngạch các quan chức Bắc-kỳ

Các quan chức có tên sau này, đều được cải sang ngạch mới các quan lại miền Trung-châu Bắc-kỳ:

Bố-chánh hạng nhất

M. Bùi-phát-Tường, án-sát hạng nhất ở Bắc-ninh, M. Hoàng-huân Trung án-sát hạng nhất ở Quảng-yên; Mai-toàn-Xuân án-sát hạng nhất tỉnh tuần phủ Cao-bằng, M. Quách Vị, án-sát hạng nhất tỉnh tuần phủ Hòa-bình. M. Vũ-Tuân án sát hạng nhất ở Thái-bình. M. Phan-văn-Đại án sát hạng nhất ở Ninh-bình. M. Nguyễn-hữu-Thư án-sát hạng nhất ở Hải-dương.

Bố-chánh hạng nhì

M. Trần-lưu-Thý, án-sát hạng nhì ở Lạng-sơn, M. Bùi-bằng-Đoàn án-sát hạng nhì ở Phúc-yên, M. Nguyễn hữu-phái án-sát hạng nhì ở Kiến-an. M. Nguyễn-bá-Tiệp, án sát hạng nhì, tỉnh thượng ở Hà đông, M. Trần-văn Đại, án sát hạng nhì ở Hà-nam, M. Bùi-thiện-Cơ án sát hạng nhì ở Nam-định. Dương-tự-Nhu án-sát hạng nhì ở Hưng-yên. M. Phạm-văn-Hanh án-sát hạng nhì ở Sơn-tây, M. Bùi-hữu-Khôi án-sát hạng nhì ở Hà đông. M. Dương-tự-Trác án-sát hạng nhì ở Vĩnh-yên. M. Bùi-thiện-Căn án sát hạng nhì ở Phú-thọ, M. Nguyễn-văn-Khúc án sát hạng nhì ở Bắc-giang, M. Nguyễn-văn-Thành án-sát hạng nhì ở Bắc-kạn, M. Hồ-đắc-Điềm án sát hạng nhì ở Kiến-an, M. Từ-nguyên-Mạc án-sát hạng nhì ở Kiến an, M. Lê-hữu-Tích án sát hạng nhì tỉnh tri-phủ Quảng-oai

Các quan chức có tên sau này đều được cải sang ngạch mới các quan lại miền thượng-du Bắc-kỳ:

Bố chánh hạng nhất:

M. Đèo-văn-Khang, chánh quản-đạo Lai-châu.

M. Hà-lương-Tín, chánh quản-đạo Moncay.

Bố chánh hạng nhì:

M. Cầm-văn Oai, quản-đạo Sơn-la.

M. Trần-văn-Trinh, quản-đạo Yên-bái.

M. Ma-doãn-Khiêm, quản-đạo, tỉnh tri-châu Chiêm-hóa.

Tri-phủ hạng nhất:

M. Cầm-ngọc-Phương, chánh tri châu Sơn-la.

Tri-phủ hạng nhì:

M. Trần-tiến Lương chánh tri-châu Na-rì.

M. Nghiêm xuân Hoàng chánh tri-châu Lạc-thủy.

M. Đỗ-văn-Cầm, chánh tri-châu hạng nhì, tỉnh quản-đạo Hà-giang.

M. Hoàng-huy-Giao chánh tri-châu Thượng-lang.

M. Nguyễn-văn-Tăng chánh tri-châu Nguyên-bình

LỆ ĐỔI CHỖ Ở

Xin các ông mua báo, khi đổi chỗ ở, muốn bản-quán gửi đến chỗ mới, thì gửi cho bản-quán cái giấy quản báo, chữa lại thế nào thì biện rõ ràng vào đấy, và gửi theo hai bào (0$20) bằng tem cũng được) để chế tiền giấy quản khác.

Bỏ ai không gửi tiền theo thì coi là người vẫn ở nơi cũ.

Tại Tòa án

Tòa Thượng-thẩm

Những việc xử tại phiên tòa Thượng-thẩm chiều hôm qua:

Giả mạo. — Một người tên là Soạn đi làm phu ở đồn điền giồng cao-su ở trong Nam-kỳ có để dành dụm được món tiền là 30p00 mua măng đa gửi về cho vợ là Thị Gái Phạm-thị-Quỳnh là lý-trưởng. thấy Thị Gái là đàn bà quê mùa không biết gì mới giả cái măng-đa ấy, ấp triện nhận thay vào, rồi thông đồng với Phạm-Kỳ đưa cho Vũ-thị-Tỵ đứng tên là Thị Gái để lĩnh, chia nhau tiêu. Sau việc giả mạo ấy vỡ lở ra có người xui Thị-Gái đi kiện nên tòa Nam án tỉnh Thái bình phạt tên Phạm-thị-Quỳnh 3 tháng tù và 30,p00 Phạm-Kỳ một tháng tù và lượng tha cho Vũ-thị-Tỵ. Tòa Thượng-thẩm tăng tội tên Quỳnh và Kỳ mỗi người sáu tháng tù, y án phạt tiền tiền và y án tha cho thị-Tỵ.

Lừa dối lấy tiền. — Phạm-văn-Xuyên, Phạm-văn-Lưu và Phạm-văn-San thông đồng với nhau lừa dối làm văn-khế cầm ruộng cho một người tên là Dương-ngọc-Tình, lấy tiền. Đến khi quá hạn chủ nợ thấy không trả chiếu văn-khế để cầm ruộng thì mới rõ chúng không có thửa ruộng nào cả. Tòa Nam án tỉnh Hải-dương phạt Phạm-v-Xuyên, Phạm-v-Cần và Phạm-v-San mỗi tên một tháng tù, và bắt tên Xuyên phải bồi 33p 00 cho cho bên nguyên đơn, tên Cần 75p.00 và tên San 105p 00 Tòa Thượng-thẩm tăng tội tên Xuyên lên một năm tù, hai tên kia mỗi tên lên sáu tháng tù và y tiền bồi thường.

Ngăn trở việc cất mộ. — Ngày 26 tháng riêng tây một người tên là Phạm-văn-Huệ đương cất ngôi mộ người bố để thì thấy Phạm-v-Mê và Phạm-ngọc-Vũ tức Võ đến ngăn trở không cho cất, rồi đập vỡ cả nắp tiểu ra. Tòa nam-án tỉnh Thái-bình phạt hai tên ấy mỗi tên 3 tháng tù và 50$00. Tòa Thượng-thẩm y-án.

Đánh người trụy thai. — Ngày 19 tháng 5 tây Ng-văn-Yên là linh cơ đóng ở phủ thấy một người đàn bà tên là Thị Cúc (do có thai đã 2 tháng) vặt quần to ở ao, theo lệnh quan Phủ, đuổi người ấy đi không cho giặt-rịa. Người ấy thấy thế nói lôi thôi, thì tên Yên đánh đá người ấy vào bụng nên khi về nhà thì trụy-thai. Tòa nam-án tỉnh Phúc-yên phạt Ng-văn-Yên 6 tháng tù. Tòa Thượng-thẩm xét ngay hôm ấy thị Cúc cũng bị chồng đánh nữa nên không chắc rằng có phải bị tên Yên đánh mà trụy-thai không, nên lượng giảm cho tên Yên xuống một tháng tù án treo.

Tự tiện bắt đánh người. — Ng-văn-Giụ và Trương-văn-Thọ là tuần đinh thấy một người đàn-bà góa tên là Lưu-thị-Giáp đi với một người đàn ông là Ng-văn-Nghiêm cho là nhân ngãi với nhau tự tiện bắt trói cả đôi đánh đập rồi giải về điếm. Tòa phạt tên Giụ và tên Thọ mỗi tên 3 tháng tù. Tòa Thượng-thẩm y-án, nhưng cho hưởng án treo.

Ăn trộm trâu. — Đêm hôm 28 tháng riêng tây nhà một người tên là Hoàng-đình-Sỹ mất trộm một con trâu, sau đi tìm mãi thấy con trâu ở cánh đồng thuộc địa phận làng Bình-ngạn do Dương-văn-Thiện chăn. Hỏi thì tên ấy khai là mua của Lộc-văn-Đặng, nhưng tên này không nhận lẽ gì. Tòa nam-án tỉnh Lạng-Sơn phạt Dương-văn-Thiện 1 năm tù. Tòa Thượng-thẩm y án.

VẠ'N UYÊNZ

Đêm nghe đàn

Một mình ôm ấp nỗi mảnh tơ vương,
Nửa bóng trăng soi cõi đoạn trường.
Sịch bức rèm thưa cơn gió thoảng,
Đàn ai xa gọi khúc năm thương.

Đề cái nón

Ở đời trên cạnh đỡ ai hay,
Xoay đã trăm vành mới có đây.
Mưa nắng đi về bao sá quản!
Cho dân trông đợi đức cao dầy.

Thành Bích Đỗ-h-Niên.

Tặng Mộng-Vân nữ-sĩ

Văn-đàn vắng tiếng bấy lâu,
Cùng ai gọi có mấy câu giải bầy.
Mộng-hồn theo gió về mây,
Non Côi sông Vị bấy nay mơ màng.
Xem văn lệ ứa đôi hàng,
Cùng trang cái kiếp đoạn-tràng thế ru!
Hóa công sao khéo bày trò,
Nước trôi bèo nổi mà mơ ngẩn lòng.
Biết ai chao gửi chữ đồng,
Bốn phương mây nước một vùng xa xa.

Có chăng ta biết cùng ta,
Duyên văn gặp gỡ họa là nên thân.
Nắng mưa dạn mặt phong trần,
Xem hoa lại cảm chiếc thân giang-hồ.

Bấy lâu bể Sở sông Ngô,
Giang-Sơn gánh nặng hẹn hò nào ai.

Nữ sinh. Dương-nguyệt-Hồ.

TRẢ TIỀN BẰNG CON-NIÊM

(Payements en timbres-postes)

Nhiều ông gửi tiền trả bản-quán bằng con-niêm, sự ấy thiệt cho bản-quán lắm. Vậy có lời trình các ngài trừ ra những tiền đổi chỗ ở, còn thì bản-quán không nhận tiền gì trả bằng con-niêm cả.

VIỆC HANOI

Thời tiết

7 giờ	23 độ
15 giờ	25 độ

Giá bạc. — Kể từ ngày 23 Octobre 1929, giá bạc ở kho Nhà nước định là 10 f. 60.

Thời giá quốc trái:
Ngày 22 Octobre 1929

5 %.	hoàn dần		85 f. 00
5 1/2 %.	hoàn dần		98 f. 10
4 %.	vĩnh viễn	1917	95 f. 05
4 %	»	1918	95 f. 25
6 %.	»	1920	105 f. 50
6 %.	hoàn dần	1920	125 f. 10
4 %.		1925	123 f. 25
5 %.	vĩnh-viễn		78 f. 10
5 %.	1915-1916		104 f 95

Đường giây thép — Những đường sau này bị mất nghẽn:

Mường-khương, Phì-long, Phong-thổ Banram cam.

Tin về hai phi công Costes, và Bellonte — Có tin rằng hai phi-công Costes, và Bellonte lại hoãn đến sáng ngày hôm nay mới khởi hành ở Thượng-hải bay đi Hà-nội. Định vào khoảng từ 16 đến 18 giờ thì tới nơi.

Sau có tin rằng hai phi-công đã khởi-hành hồi 6 giờ sáng hôm nay. Độ 12 giờ trưa tới nơi.

Các ngài sành thuốc lá chỉ dùng thuốc lá MÉLIA (giấy đỏ) không dùng thứ khác.

CUỘC SỔ SỐ CỦA HỘI TRÍ-HÒA

Tất cả có 113 số trúng

Số nhất: Được một cái xe ô-tô

đáng giá	*4.000 $ 00*
và tiền mặt	*5.000 . 00*
	9.000 $ 00

Còn các lô 1.000 $ 00, 500 $ 00, 100 $ 00, 50 $ 00 và 25 $ 00 thì nhiều lắm.

Giá bán mỗi vé 1 $ 00

Có gởi bán tại bản quán

Tiền cước gởi com-măng-đê: Từ 1 vé đến 5 vé 0 $ 20: từ 6 vé đến 10 vé 0 $ 30

Nhà học sinh Đông dương tại Paris. — Nhà học-sinh Đông-dương tại Paris đáng lẽ đến tháng novembre này hoàn-thành, nhưng nay lại hoãn đến đầu năm tây này.

Còn hội «Foyer Indochinois» ở phố Vaugirard thì nay mai sẽ mở cho các học-sinh Đông-dương vào.

Ngạch thừa phái. — M. Cam-ngọc-Tường, thừa phái hạng năm tại Lai-châu, nay đi Quỳnh-nhai, giữ chức lục-sự tại tòa án Sơ-cấp. thay M. Bảo cẩm-Trác thừa phái bị huyền chức.

Dịch trâu bò. — Địa phận tổng Khai-thái, huyện Phú-xuyên, tỉnh Hà-đông. hiện có dịch trâu bò.

Mắc bệnh điên. — Sáng nay, tại đường Huế một người đàn-bà tên là Lê, 27 tuổi, mắc bệnh điên, đã phải đưa về nhà thương để khám bệnh.

Gái giang hồ. — Ng-thị-Tu, 20 tuổi, làm nghề thổ tận, đã phải bắt giải về nhà thương-để khám vệ-sinh.

Rượu VEUVE AMIOT là thứ rượu để làm quà, và để lễ tết rất tiện.

Các ngài biết phòng xa là khi có bệnh đến chữa quan đốc-tờ BI-CƠ MAN sẽ được một ông thầy có gia-trị, danh-tiếng, chuyên-môn trông nom.
Hỏi tại: Hàng-giò, 33, Hanoi

AI SỢ CẢM?

Mùa này thời-tiết thất thường, lúc nóng như nung, lúc lại gió lạnh, thực là lúc dễ bị cảm, đau cổ, sổ mũi, ho gió.

Ấy là lúc nên dùng thuốc trị trùng trong mồm rất hiệu-nghiệm mà rất ngon-ngọt, là thuốc ngậm

OXYMENTHOL

Thực là thuốc thần-hiệu chữa được cả các bệnh ở trong mồm, trong cổ, đau cổ, ho gió và lúc chưa phải thì trừ được cả bệnh ấy.

BÁN CHIẾU KHÁCH

Mỗi hộp: 0$35 (các nơi vẫn bán 0$60)

Pharmacie CHASSAGNE

60, phố Paul-Bert, Hanoi

NHÀ THƯƠNG VÀ NHÀ HỘ-SINH

ĐƯỢC NHƯ Ở NHÀ

Phòng khám bệnh

QUAN ĐỐC-TỜ BLOT

65, phố Tràng-thi và 72, phố Thợ nhuộm
Giây nói số 449, Hanoi

Ở Bắc-kỳ mới có nhà này là một. Bệnh nhân, muốn chữa bệnh gì cũng được, muốn cần phải mổ-sẻ cũng được chắc chắn, muốn đỡ đẻ được cẩn thận tử tế hay là chữa các bệnh về phụ-nhân như hiếm đẻ) hài-nhi cũng được.

Thì nên đến quan Đốc-tờ Blot là thầy thuốc đã kinh-nghiệm lâu năm, lại là tay chuyên-môn khảo-cứu.

Có buồng riêng tử tế để chữa bệnh, buồng có đủ cả máy đèn máy nước. Tiền thuốc và tiền thầy thuốc không phải trả vì đã tính cả vào tiền chữa bệnh và buồng rồi. Có 3 hạng. Trả tiền từng ngày, hay là trả tiền chữa khoán cũng được.

Người nhà đến thăm lúc nào cũng được. Hàng ngày quan Đốc-tờ đến thăm bệnh nhân luôn luôn.

Lúc nào cũng có bà đỡ tốt-nghiệp cứu ở đấy luôn.

Khám bệnh hàng ngày từ 8 giờ đến 11 giờ và từ 15 giờ đến 17 giờ — Ai muốn mời đến nhà khám bệnh cũng được xem xét cẩn thận.

Muốn hỏi han điều gì, xin cứ mời đến tận nơi hỏi sẽ biết.

Hề LUI. *Đã lâu khách tích xem cinéma khao khát trò hề LUI đóng. Bắt đầu từ thứ tư 23 octobre nay rạp cinéma PALACE chiếu phim « L'AMOUR DU CIEL » của hề LUI, chắc được khắp mặt Hà-thành đến xem nên rạp đã định liệu trước chỉ trừ có ngày thứ tư là hôm đầu trò còn thì ngày nào cũng chiếu thêm ban ngày (MATINÉE) bắt đầu từ 5 giờ rưỡi.*



Nuôi đầy tớ nên cẩn thận. — Ng-thị-Tuế, 20 tuổi, quán Cần-rờ (Phù-lưu-thượng) làm đầy tớ cho Mme Ng-thị-Tỉnh, buôn bán, ở phố L. Larrivé, ăn cắp của chủ các đồ nữ-trang đáng giá 33 đồng và món tiền 6 đồng 95 và Ng-thị-Dương, 22 tuổi, vú nuôi, ở 74 phố Tiền-tsin, ăn cắp 5 đồng 50 của chủ là Mme Ng-thị-Hải, đã đều phải bắt giải vào tòa án.

Lừa đảo xe đạp. — M. Ng-văn Nghi tức Nghị-Thịnh, cho thuê xe đạp, ở 101 phố Brosi, thưa Ng-văn-Thái lừa đảo cái xe đạp « Marabout » giá 25 đồng, và không trả món tiền 54 đồng, là tiền thuê xe.

VIỆC BẮC-KỲ

HAIPHONG

Trong các thứ rượu Bia (Bière) không có rượu nào tốt bằng thứ Rượu Bia cỗ bạc của Đức, hiệu đầu Hổ (Bière «Tiger Brand»).

Uống không say, rất mát và béo người. Đã uống rượu bia này, không muốn uống các thứ rượu bia khác nữa.

Bán buôn ở sở L'U.C.I.A.

Ở các hiệu Khách có bán lẻ cả.

SƠN-TÂY

Một đứa bé bị xe gạch đè chết. — Ngày 19 Octobre, có hai đứa trẻ con, một đứa tên là Bính, 9 tuổi, và một đứa tên là Võ, 8 tuổi, ở làng Sơn-lộc, huyện Tùng-thiện, chơi với nhau ngoài đường cái, sực có cái xe bò chở gạch của mấy người phu kéo đến. đỗ ở cạnh đường, những người phu vào một nhà gần đó nghỉ. hai đứa trẻ dại-dột ra trèo lên sau xe đè nghịch; vô phúc cái xe tung-bê lên, cả một xe gạch đổ vào Bính, kêu ầm lên những người phu xe nghe tiếng kêu chạy ra, hết sức khuân mãi cạch, mới cứu được Bính ra, thì khắp người đều bị thương nhiều chỗ nặng lắm; rồi không biết thế nào mà Bính đi về nhà, ngã lăn xuống ruộng, nằm bất tỉnh nhân sự, khi đem đến nhà thương thì chết. Thương hại thay!

Cuộc đánh số Tombola của hội Khai-trí

Các ngài có định sắm ô-tô lịch-sự hay là sắm đồ bày tết thì đừng mua vội, vì chỉ bỏ ra có một đồng bạc mà có thể được một thứ trong các thứ sau này:

Một chiếc xe ô-tô kín (conduite intérieure), sáu kính, 5 chỗ ngồi, kiểu Citroën lối mới thật đẹp thật nhà. — Bộ đồ bày phòng khách Annam rất lịch sự — Bộ bàn ghế phòng ăn Sập gụ chạm — Bộ ngũ sự — Xe nhà — Tủ chè — Bộ lộ-bộ bằng đồng
Tủ gương chạm — Bình phong chạm — Bộ tam sự — Bày khảo
Bộ đồ chè bằng bạc — Đỉnh lớn — Đồng hồ vàng — Đồng hồ treo Westminster
Xe đạp — Đồng hồ mạ vàng — Tráp bạc và tráp đồi mồi
Chanh thêu và mặt gối thêu — Điếu ngà và điếu đồi mồi — Bình đồng
Khay khảm — Riềm màn — Đồng hồ chấm cảm, vân vân.

Là mua ngay lấy một cái vé đánh số **tombola** *của hội* **Khai-trí tiền đúc.** *Những đồ ấy sẽ bày ngay tại hội Khai-trí, các ngài có thể đến xem tùy ý Đến ngay 15 décembre 1929 mở số.*

Số 37

Bát tiểu anh-hùng

(Nghĩa-hiệp tiểu-thuyết)

DOÃN-KẾ-THIỆN dịch thuật

HỒI THỨ HAI MƯƠI HAI

Tiểu anh-hùng đánh dâm-tặc

Nguyễn-anh nói rồi, ra sức đuổi theo, thấy người con gái ấy toàn thân mặc đồ trắng, ngang lưng thắt một cái dây giải xanh, nghĩ thầm có lẽ con này là một con đàn bà hèn chẳng, không yên phận giữ miếng trinh tiết, đi ngang đi ắt gì đây chăng. Khi gần đến sân đông, lại thấy nổi lên một luồng gió thổi ào ào, rồi không thấy tông-tích người con gái ấy đâu nữa, nghĩ thầm có lẽ con nữ-quái ấy nó biến hình chui qua khe cửa mà vào trong thành, ta quyết theo cho đến cùng chứ không chịu bỏ.

Nghĩ vậy liền trèo tường vào, ra sức đuổi theo, một lát thấy người ấy ở trên lưng lừa nhảy xuống, buộc lừa ở ngoài cửa một cái nhà ở ngay bên vệ đường, rồi rón rén đi vào trong nhà, Nguyễn-anh cũng lén qua bóng tối theo chân vào, ngồi nấp một chỗ mà nhìn, thấy người con gái đến đứng ở trước một cái giường, giơ tay vén màn ra, một lát thấy một người đàn bà còn ít tuổi, mặt ủ mày chau, đàn bà tóc rối, ở trên giường bước xuống, tay cầm một cuộn thừng, Nguyễn-anh không hiểu ra tình ý thế nào, liền dẹp mình xuống mà bò vào, nhảy lên ngồi trên một cái xà nhà mà dòm xuống. Vừa ngồi yên, thấy người đàn bà kia ném đầu thừng qua cái xà nhà ấy, rồi nắm lấy hai đầu thừng, buộc chặt vào cổ, hai hàng nước mắt chảy xuống dòng dòng, người con gái đứng bên giơ tay dìm dúi ra ý thúc-giục, rồi thấy người đàn bà ấy ngã người ra, Nguyễn-anh biết là thắt cổ tự tử, liền giơ dao chặt đứt cái thừng, thừng đứt, người đàn bà ngã lăn đùng xuống đất, mê man chẳng còn biết gì, người con gái ra ý tức giận, trông lên trên thấy có người ngồi, liền hiện nguyên-hình, trông rất quái-ác, mặt phì, lưỡi lè ra, ngoái, giơ tay chỉ Nguyễn-Anh mà mắng rằng:

Ta ngậm oan ở nơi chín suối đã bao nhiêu năm rồi, ngày nay mới tìm được người bạc mệnh này thế mạng, để được chuyển sinh trên dương-thế; ngờ đâu mày lại cứu cho nó, nếu vậy thì mày lại làm cho ta phải ngậm oan ở nơi hắc-ám mãi đến bao giờ.

Nói rồi, nhảy lên toan đánh Nguyễn-Anh, Nguyễn-Anh cũng thét lên rằng:

Con nữ quỉ kia, ta quyết giết chết mày, chứ không tha được.

Dứt lời, nhảy xuống đến mặt đất, giơ dao chém người con gái ấy, nhưng lưỡi dao vừa bổ xuống, thì không thấy người con gái ấy đâu nữa, vội chạy ra cửa đuổi theo, thì chỉ thấy một luồng gió thổi ào-ào từ trong ra ngoài, lại chạy ra cửa ngoài xem, thì con lừa cũng biến đâu mất. Nguyễn-Anh bấy giờ mới nghĩ ra con nữ-quái ấy nguyên là một người con gái ngày xưa bị thắt cổ chết, bây giờ tìm người cũng phải chết về cái nghiệp ấy để thế mạng. Nghĩ vậy lại chạy vội vào cứu người đàn bà, lấy dao cắt đứt cái vòng thừng thắt ở cổ, rồi lên tiếng gọi, giờ lâu người ấy tỉnh dậy, trông thấy Nguyễn-Anh, sợ quá toan kêu lên, Nguyễn-Anh nói:

Nàng không can chi mà phải sợ, chính tôi đã cắt đứt thừng để cứu cho nàng đấy.

Nói xong, lại thuật chuyện người con gái cho biết, rồi hỏi rằng:

Nàng có nỗi gì oan khuất, mà lại toan liều mình? Hay có phải vì kẻ nào gây thế chực hiếp bức điều gì, thì cứ nói rõ cho tôi biết, tôi sẽ báo thù cho.

Người đàn bà nói:

Thưa tráng-sĩ. tôi đây tên gọi là Trương-lam-anh, chồng tôi hiện đi buôn bán nơi xa, giao việc nhà cho tôi coi sóc. Tôi vì nghĩ chồng tôi phải đi xa xôi nghìn dặm, đêm ngày thương nhớ, nên biện vàng hương theo chị em đến chùa Phả-minh lễ phật, để cầu cho chồng tôi được bình yên vô sự, mau mau trở lại quê nhà. Không ngờ gặp thằng Kỷ-văn-Long là một tên cường-đạo, hiệu chiếm ở Thông-thiên-à, xưng là đại-vương, nó vốn có tình riêng với vị ni-cô ở chùa ấy, nên thời thường đi lại, nó trông thấy tôi, bảo vị ni-cô dỗ dành lấy nó làm chồng, tôi không nghe, nó dọa nạt rằng nếu không thuận tình, thì nó sẽ giết chết, cho dù trốn chạy đi đâu cũng không thoát khỏi tay nó được. Tôi lấy làm lo sợ quá, nghĩ nó đã cố tình như thế, mình không chịu, không khi nào nó lại để cho mình yên, chi bằng một chết cho rồi, để giữ toàn lấy danh tiết, vì vậy nên tôi phải liều mình.

Nguyễn-anh nghe nói, trong lòng căm giận lắm, liền nói rằng:

Thằng dâm-tặc ấy tôi thực đáng giết, để rồi tôi trở về trại Không-gia, rủ cả anh em kéo đến Thông-thiên-à, bắt nó đem phân thây xẻ xác ra.

Dứt lời, bỗng thấy ngoài đường có tiếng người nói hô-hố, rồi nghe có tiếng người gọi cửa, Trương-lam-anh giật nảy mình, sợ quá, tay chân run cầm-cập, Nguyễn-anh hỏi:

Có việc gì mà nàng lại sợ hãi như thế?

Trương-lam-anh nói:

Thằng Kỷ-văn-Long nó đã đến đấy, biết làm thế nào bây giờ?

Nguyễn-anh nói:

Thế là tự nó đem thân đến chịu chết, nàng cứ yên lòng, không can chi mà sợ. Bây giờ nàng cứ giả cách thuận tình, chạy ra đón nó, mời nó vào trong nhà, lừa nó lên giường cùng nằm, rồi dùng mẹo cắn đứt đứt lưỡi nó ra, nó bị đau tất là phát cáu, bấy giờ tôi sẽ ra tay giết nó cho.

Trương-lam-anh nói:

Nhưng tôi e rằng tráng-sĩ không phải là tay địch-địch với nó được, vì nó là một tên đạo-tặc võ-nghệ cao-cường, côn thuật vượt nóc, leo tường, không cái gì là nó không biết, lỡ ra một cái thì mất mạng với nó chứ chẳng chơi.

Nguyễn-anh nói:

Không sợ, nàng cứ trông con dao này của tôi đủ biết là tôi có thể đối-địch với nó được, và tôi quyết bảo-toàn được tính mệnh cho nàng. Nàng đi ra đón nó, tôi trèo lên ngồi nấp mình ở trên nhà, hễ thấy nó phát cáu lên, tôi sẽ nhảy xuống.

Nói rồi nhảy phắt lên trên xà nhà, ngồi thu bình mà dòm xuống. Trương-lam-anh đi ra bên ngoài, vừa xuống đến sân, đã thấy một người to lớn đang đi vào, miệng cười ha-hả, nói rằng:

Nàng Trương-lam-anh đấy à? Nàng đi đâu đấy?

Trương-lam-anh nói:

Thiếp ra đón đại-vương vào đây.

Kỷ-văn-long vừa cười vừa nói:

Ha ha, có thế chứ. nếu nàng lại cứ gàn gở như mấy hôm trước, thì chỉ làm tôi thêm giận, mất cả vui, Nào phòng nàng ở đâu, đưa tôi vào, để chúng ta cùng nằm nói chuyện cho vui.

Trương-lam-anh đánh bạo chạy ra nắm tay Kỷ văn-long dắt vào trong phòng, mời ngồi xuống ghế, Kỷ-văn-long nói:

Thôi, nàng cởi áo ra, để lên giường nằm nói chuyện.

Kỷ-văn-long nói rồi, nằm kềnh ngay lên trên giường, Trương-lam-anh cởi áo xong, rón rén bước lên giường, vừa thẹn vừa sợ, tay chân run lên cầm cập, Kỷ-văn-long giơ tay kéo xuống và nói rằng:

(Còn nữa)

Supplément au Trung-Bắc Tân-Văn

Nº 3782 du 24 Octobre 1929

TRUNG-BẮC BUỔI TRƯA

Phụ-trương số 220 (*Tờ phụ-trương này ra từ trưa hôm 23 Oct. 1929*) Mỗi số : 2 xu

GIÁ MUA CÓ HẠN	Tờ buổi trưa	Tờ buổi tối	Cả hai tờ
Cả năm	3$00	6$00	8$00
Sáu tháng	1.60	3.20	4.00
Ba tháng	0.90	1.80	2.00
Một tháng			1.00

Nam-kỳ và ngoại-quốc phải trả thêm tiền cước

Toutes les lettres destinées à la rédaction doivent être adressées au directeur 68, Rue Jules Ferry, Hanoi

Fondateur : F. H. SCHNEIDER
Directeur : NGUYỄN-VĂN-VĨNH
Rédacteur en chef : PHẠM-HUY-LỤC
Administrateur gérant : NGUYỄN-V-LUẬN

Adresse télégraphique : TRUNGBẮCTÂNVĂN HANOI
Téléphone nº 150

PUBLICITÉ
Annonces le c/m. . . . . . . 0$00
Réclames . . . . 1$00
Consulter les tarifs pour contrats de longue durée

BAOQ DÔIZ GIAQ

Bản-quán có lời kính-cáo độc-giả quí-khách biết rằng, từ đầu tháng *Novembre* trở đi, mỗi ngày chỉ in ra một kỳ thôi, mà in ra sớm.

Số trang thì bình thường 4 trang, khi có nhiều việc sẽ thêm trang mà cũng cứ bán một giá, mỗi số **HAI XU**.

Mua có hạn thì tính thêm tiền cước gửi.

Một tháng	0$60
ba tháng	1.60
sáu tháng	3.00
một năm	6.00

Báo sẽ in ra buổi trưa.

Đối với những nhà mua báo hạn trả tiền trước rồi, thì bản-quán xin châm-chước như sau này :

Các ngài nào mua báo buổi trưa ba tháng, sáu tháng, hoặc một năm, mà trả tiền rồi, thì sẽ có báo đọc cho đến hết hạn. Còn ngài nào chưa trả tiền thì phải theo giá mới. Đó là một lẽ công bằng, chứ không phải là bản-quán có vị riêng các ngài trả tiền rồi. Bởi bản-quán đổi lại, cho nên phải chịu thiệt-thòi đối với các ngài đã mất tiền trước, bản-quán đã có biên-lai giao ước gửi báo cho đến ngày nào, thời xin sẽ gửi báo cho tới ngay đó.

Còn các ngài mua cả hai tờ báo mà trả tiền rồi, thì xin sẽ tính cái số tiền dư mà gửi luôn báo cho bù chỗ tiền dư đó. Bản-quán sẽ liệu châm-chước tính cho chẵn ngày chẵn tháng, xin có hơn thiệt một vài ngày, các ngài châm-chước cho tiện việc. Còn ngài nào chưa trả tiền thì xin cứ tính giá cũ cho đến cuối tháng này, còn từ đầu tháng sau trở đi thì tính giá mới.

Bản-quán sở dĩ phải đổi đi đổi lại như thế, cũng là cốt lấy cho vừa ý các ngài khỏi phải suy bì với các báo khác, thật là một việc bất đắc dĩ.

Ước gì lần này là nhất định, để sau này không phải tính toán lôi thôi nữa.

T. B.

Baif diênw-v'an cuaz quan Toanf quyênf P. Pasquier docj taij Dông yu'o'ng Kinh-têq vaf liq-taif Daij hôij-nghij

(*Tiếp theo*)

Quan Toàn-quyền nói rằng các nông-phố ngân hàng được nhân-dân hoan-nghênh lắm, chỉ vì thuộc-địa không được dư dật khoản tài chính mà việc mở mang các ngân-hàng ấy phải chậm thôi. Người làm ruộng không ngờ vay được ít lãi như thế. Các nhà làm ruộng nhờ đến ngân-hàng là để mở-mang việc cày cấy của mình, hoặc để mua mạ hay tậu trâu bò. Sau nữa gặp những năm thiên-tai thì các nhà ngân-hàng ấy lại được việc lắm nữa, là các nhà điền-chủ ít vốn bị thủy lạo hay là tiêu khô thì không phải nhờ đến bọn cho vay nặng lãi trong xứ hay là ngoại quốc nữa, có thể vay ở ngân-hàng mà không sợ phải bán lúa non hay là cầm ruộng cầm đất lãi nặng quá thể.

Ngài nói ở Nam-kỳ thì các nông-phố ngân-hàng có từ năm 1913, còn ở các xứ bảo-hộ thì quan Toàn-quyền Varenne mới đặt từ năm 1927. Trong năm 1928 đã mở thử năm nơi, nhưng từ đó đến giờ đã lục tục mở dần.

Nhân nói về các nông-phố ngân-hàng, quan Toàn-quyền có ngợi khen chính-phủ Bảo-hộ Bắc-kỳ đã dựng nên điều-lệ điền-thổ rất là chắc-chắn và ca-tụng hội-đồng dọn luật An-nam do quan Thống-sứ Robin đặt ra đã làm được một việc trọng-đại lắm.

Ngài phàn nàn rằng trâu bò ở Nam-kỳ mới rồi bị nạn về dịch tễ nhiều lắm. Nhưng ở Bắc-kỳ và viện Pasteur Nha-trang nay đang thí-nghiệm một thứ thuốc xem ra có công-hiệu lắm. Nếu sau này trừ hẳn được cái nạn dịch trâu bò thì mừng cho Đông-dương biết bao nhiêu, vì các cao-nguyên trong xứ xét ra chăn nuôi rất có lợi.

Ngài lại nói sở ngư-nghiệp mới chế ra một thứ bột cá bổ lắm, và đã thí nghiệm vì cách lựa chọn nước mắm thế nào. Hiện đang làm một cái địa-đồ ngư-nghiệp Đông-dương, có lẽ mươi năm nữa sẽ xong.

Chính-phủ lại có ý bảo-hộ cho các kỹ-nghệ trong xứ, như mới đây đối với các xưởng làm đường và nhà máy sợi.

Các khoáng-chất năm 1928 xuất cảng ước 150 triệu quan, kể các vật xuất cảng thì đứng vào thứ nhì. Nhưng mà nghề khai khoáng thịnh nhất về năm 1928 1929 là việc tìm các mỏ mới.

Quan Toàn-quyền nói rằng việc kinh-tế mở mang là nhờ ở như các việc công chính, vì có cách vận-tải mau chóng thì giao-dịch mới tiện dễ tức là các đường bộ và đường thủy. Các đường-sá ở Đông-dương năm 1927 được 24 000 *kilomètres* đến năm 1928 thì tăng lên 24.700 Phần lát đá năm 1927 có 13 600 *km.* thì năm 1928 tăng lên 14.300 km, nghĩa là chia ba một phần các đường của quốc-gia Pháp và một phần bảy cả quốc-gia lẫn đường hàng quận nước Pháp. Tuy vậy mà hãy còn chưa đủ, sau này nhà nước còn định mở mang thêm nữa.

Ngài nói việc mở mang đường sá ở Đông-dương là do quan Toàn-quyền Sarraut khởi xướng trước tiên, và sự thịnh-vượng xứ này cũng là nhờ ở đường sá. Tuy vậy mà ngài nói hãy còn chưa đủ, nhà nước còn định mở mang thêm nữa. Đường lát nhựa hiện nay đã được ước nghìn *kilomètres*. nhưng sang năm sẽ làm theo 800 *km*. nữa. Đường thủy cũng vậy, hiện đang sửa sang để dễ cho việc vận-tải.

Về việc mở đường xe-lửa thì quan Toàn-quyền có giao cho hội-nghị xét một bản dự-thảo hợp-đồng. Ngài nói ngày nay phía Bắc với phía Nam giao-dịch dễ tiện dễ lắm, mỗi tuần lễ có hai chuyến đi thẳng, bằng những ô-tô riêng đi từ Nha-trang đến Tourane, thành ra từ Hanoi đến Saigon chỉ hết 60 giờ thôi.

Năm nay sẽ bắt đầu làm đường xe-lửa Tân-ấp đi Thakhek mà xứ Ai-lao mong mỏi đã lâu để có đường lối mà tải các sản-vật ra miền duyên-hải. Đến sang năm thì sẽ làm đường Tourane đi Nha-trang, lúc bấy giờ sẽ xong cái đường chạy suốt giải Đông-dương là đường mà quan Toàn-quyền Doumer đã trù tính từ năm 1898. Đoạn đường ấy dài cộng 550 *kilomètres* và phải làm ra hai lô, mỗi lô phí tổn ước 13, 14 triệu đồng.

Về việc mở mang hai nơi hải cảng to nhất Đông-dương là Haiphong và Saigon thì quan Toàn-quyền nói rằng ngài đã xin bên bộ công chính cử cho hai nhà kỹ sư chuyên về Hải-cảng và hàng hải sang đây cùng với sở Công-chính bên này bàn định mọi việc, chừng cuối năm nay thì tới nơi.

Về việc tháo nước làm ruộng ở Nam-kỳ thì sổ dự toán Đông-dương về năm 1928 đã chịu 1.200.000 đồng, năm 1929 và 1930 cũng chịu bấy nhiêu nữa để làm xong công việc khai thác ở miền Tây xứ Nam-kỳ.

Nhờ về sự tháo nước ấy mà cuối năm 1928 khai khẩn thêm được 2 triệu 30 vạn mẫu tây ruộng ở những nơi mà 30 năm về trước toàn là đầm lầy và rừng hoang cả.

Rồi ngài nói đến việc sẻ máng nước ở Bắc-kỳ và phía bắc Trung-kỳ về năm 1928, việc đang làm tại Sông-cầu và Sơn-tây tại Phú-yên và Thừa-thiên có nước tát cho đến 100 000 mẫu tây.

Đến sang năm sẽ làm máng nước tại miền sông Đáy ở Bắc-kỳ và tại Quảng-nam Quảng-ngãi ở Trung-kỳ và từ năm 1931 trở đi sẽ đến lượt Kẻ-sặt, Hưng-yên, Vinh, Quảng-trị vân vân.

Còn việc làm đê ở Bắc-kỳ vẫn theo đuổi riết, luôn trong mười năm nay. Hiện xem ra đê đã có bề vững lắm, ngài mong từ nay các miền trung-châu không phải cái nạn lụt nữa.

Rồi ngài nói đến việc mở mang các thành phố lớn cho hợp phép vệ-sinh, việc làm các công sở mới như sở Học-chính và Y-chính sở Bưu-điện, việc chi dùng món tiền công thải, việc mở mang các trường công-nghệ, việc định giá bạc Đông-dương, việc cải lương tiền tệ ở Đông-dương. vân vân

Quan Toàn-quyền nói đối với hội nghị, ngài muốn làm như một ông chủ công xưởng, cho nên ngài để cả những lời văn-hoa ở ngoài cửa mà đến bàn bạc với các ông về những điều cốt yếu trong nước. Các vấn-đề của hội-nghị phải xét nặng-nề lắm. Ngài nói vì giữ lễ mà ngài cáo lui, chỉ xin để lại quan phó Toàn-quyền cùng các quan thủ-hiến các sở làm chức ủy-viên của chính-phủ để hội-nghị có cần hỏi han việc gì không.

Đoạn rồi quan Toàn-quyền kết luận rằng : « Cái nghĩa-vụ thứ nhất của các ông là lập ra điều lệ ở trong hội-nghị việc ấy là một việc khó. Đó là việc riêng của các ông, tôi đâu dám đem ý-kiến riêng của tôi bàn đến. Tôi chỉ xin thuật lại một câu của Montaigne tiên-sinh là một nhà hương-đạo chắc chắn, mà về cái cách hiểu sự nghị-luận tự-do thế nào cho có lợi thì nên đọc lắm :

« Khi người ta nói trái ý tôi, thì khiến cho tôi chú ý chứ không làm cho tôi tức giận người trái ý tôi, người mách bảo, người chỉ bảo tôi thì tôi lại gần người ấy, vì cái lợi ích của chân-lý tức là cái lợi-ích chung cả của hai bên vậy. »

Kuôcq ngu'w mo'lq

ă ơ ư thì viết a' o' u'
đ viết d, d viết y, q viết k
Na'm yâuq :

sa'cq,	huyênf,	na'ngj,	hoiz,	ngaw
q	f	j	z	w

HAIF DAMF

Thọ là già

Một cậu tuổi độ ngoài hai mươi, mặt xanh như tầu lá, không thể đi bộ nổi vài mươi bước thở hồng hộc, lắm khi yếu quá ngã quay lơ, phải đi khám bệnh. Ông Đốc-tờ gõ ngực, nghe tim có lẽ biết cậu này là một gã chơi bời, sẽ bảo :

Tôi khuyên anh... nhưng phải nghe lời, thì mới có thể chữa khỏi,... nếu cứ theo cái cách sinh-hoạt từ xưa đến nay nữa, tôi e khó lòng anh thọ được . . .

— Thọ là gì? là già có phải không ạ?

nếu vậy càng hay, tôi được trẻ-trai mãi, không già... chứ tôi không muốn bắt trước như những đứa mới có bốn mươi mấy... chỉ thích người ta gọi là cụ.

Kim Xuyên

Đông-dương Đại hội-nghị

Chiều hôm qua hồi 4 giờ Đại hội-nghị lại họp. Hội-nghị chia làm ba ban là ban tài-chính, ban xét việc linh tinh và ban thảo điều-lệ trong hội-nghị. Sáng hôm nay hồi 8 giờ rưỡi thì các ban ấy họp để bàn và chiều hôm nay hồi 4 giờ rưỡi thì họp đại hội-nghị.

TIỆC ĐÃI CÁC ÔNG NGHỊ-VIÊN CỦA ĐẠI-HỘI NGHỊ

Đến 26 Octobre này hội Nam-kỳ tương-tế phố hàng Vôi sẽ làm tiệc mừng các ông nghị-viên trong Nam ra dự Đại-hội-nghị.

Đến ngày chủ-nhật 27 Octobre hồi 5 giờ chiều, hội Khai-trí tiến-đức sẽ đặt tiệc trà mừng các ông đại-biểu bản-xứ có chân trong Đại-hội-nghị tới Hanoi dự hội-đồng.

Tin thể-thao

Cuộc đánh Volley Ball thi của trẻ con

Hiện nay không trường nào là không có học trò tập đánh bóng truyền, không trường nào là không có Hội Volley-Ball.

Ai cũng công nhận cách đánh bóng truyền rất nhã nhặn, cách chơi không nguy hiểm như đá ban làm cho phụ huynh các học sinh ngại cho con em mình về cách chơi bóng.

Tôi nghiệm cách chơi bóng truyền này thực là một cách thể-thao làm cho người tập hứng thú, thân thể mềm mại, bắp thịt nở nang, ăn được ngon miệng, ngủ được đẫy giấc.

Muốn khích khuyến bạn học sinh về cách chơi bóng truyền, tôi sẽ treo một giải thưởng toàn sách vở, hoặc đồ dùng có giá trị về văn phòng và mười quyển « Sách dạy đánh Volley-Ball » (Vừa chữ tây vừa quốc-ngữ) gọi là Coupe Từ-Sơn. Cuộc đánh thi này chỉ riêng cho những cậu từ 12 tuổi đến 15 thôi, chơi bằng thứ *ball* nhẹ.

Hội nào muốn dự cuộc thi làm đơn nộp trước ngày 27 Octobre và nhớ nói rõ cả sắc áo mặc. Các chiến tướng đều phải mặc áo *maillot* và quần *culotte*. Bắt đầu đánh từ sáng thứ năm 7 Novembre 1929 ở sân thể-thao cửa đông.

TỪ-SƠN
56, Rue des Tasses

Mụ già 71 tuổi lấy anh chàng 18 tuổi

Một lễ đám cưới rất lạ lùng mới đây xảy ra tại thành Roubaix bên Pháp. Có một mụ già góa, đã 71 tuổi tên là Cécile Clauvaert, lãnh trưng một cái quán rượu ở xóm Longues Haies, lấy một anh thợ mới có 18 tuổi, ở trọ nhà mụ bấy lâu. Khi làm lễ tại nhà xã trong làng, thì có một tốp hơn trăm người đứng chực ở cửa, định đợi cặp vợ chồng quái gở kia ra sẽ lăng mạ đến nước ; nhưng chú rể và cô dâu đã truồn ngả sau rồi.

Tục ngữ ta có câu : « bẩy mươi có của cũng vừa mười lăm » lại có câu : « chồng già vợ trẻ là tiên, vợ già chồng trẻ là tiền ?... » chắc anh chàng kia cũng đã gần đến 2 câu tục ngữ ta rồi đó.

MỘT NGƯỜI THIẾU PHỤ VÀO HIỆU THỢ CẠO CẠO ĐẦU, XUÝ BỊ CHẾT CHÁY

Ngày 8 Septembre vừa rồi, Mme Charlotte Médissiot, 27 tuổi ở số 62 phố Bagnolet vào hiệu thợ cạo ở số 24 phố Orteaux để cạo đầu. Trong khi người thợ cạo đương bơm nước hoa cho khách, chẳng may một lọ nước hoa đổ xuống cái bàn cạo mặt đá, lọ vỡ, nước hoa chảy ra, một nửa đẫm đìa vào xiêm Mme Médissiot, một nửa chảy lan ra chỗ cái lò hấp để gần ở đấy. Hơi nước hoa bốc lên, lửa bén vào, cháy lên đùng đùng, áo xiêm của Mme Médissiot, bị lửa bén vào cháy dữ quá, Mme Médissiot luống cuống chạy ù ra phố, hình như một cái mồi lửa vậy. May có mấy người hành khách đi qua, vội vàng hết sức cứu chữa, mới dập tắt được ngọn lửa. Tuy vậy Mme Missiot bị bỏng nặng lắm, đã lập tức đưa vào nhà thương chữa, chưa biết sống chết thế nào.

Lại cách dùng chim bồ-câu đi nã của

Mới đây tại miền Homberg, nước Đức lại có một việc đòi ăn tiền bằng cách dùng chim bồ câu rất lạ-lùng như sau này :

Nguyên là một ông chủ mỏ một hôm nhận được một hòm đóng kín không biết của ai gửi nhà giây thép đến. Khi mở hòm ra, thì thấy trong hòm có một con chim bồ-câu và một lá thư ; trong thư bảo ông chủ mỏ phải lập tức buộc 5.000 mã-khắc vàng vào chân chim, rồi thả nó ra, để nó đem về cho người chủ con chim ấy. Nếu không y lời như thế, thì ông chủ mỏ sẽ bị giết chết.

Cuối thư không có ký tên gì cả.

Ông chủ mỏ lấy làm ngạc-nhiên và lấy làm tức bực lắm, liền đi trình sở mật thám sự tình đầu đuôi.

Sở mật thám giữ lấy con chim, rồi cho sửa soạn một chiếc máy bay, cử mấy người đi truy nã kẻ thủ phạm.

Khi máy bay bắt đầu bay đi, người ta liền thả con chim bồ câu ấy ra cho nó bay về nhà nó ; máy bay cứ việc lượn theo đường chim bay, đợi khi chim bay đến nơi nào, chui vào chuồng nào, thì máy bay chụp lấy ảnh chỗ ấy, rồi đỗ xuống cho người vào bắt.

Quả nhiên bắt được tên thủ-phạm nó đã cung xưng tất cả mọi sự tình. Vậy đã bị tống giam để nghĩ xử.

Ở đâu không có một con vi trùng nào ?

Tự ngày cụ Pasteur xướng ra cái thuyết vi trùng học, thì ai nấy đều nghiệm ra rằng ở trên trái đất này, thật chẳng chỗ nào là chẳng có hằng hà sa số giống vi-trùng.

Thế mà mới đây các nhà bác-học Nga-la-tư đã xét ra rằng tại đảo Novaja Sombja, vẫn thường gọi là xứ Nouvelle zemble, thật tuyệt nhiên không có con vi trùng nào cả. Nhiều người Âu Mỹ tranh nhau tậu đất làm nơi dưỡng bệnh ở đấy.

Chính phủ Sô-viết nước Nga cũng lập một nhà thương dưỡng bệnh rất lớn ở đấy nữa.

Xét ra thì đảo Novaja Sombja ở vào Bắc-băng dương, khí hậu rét quá, các giống vi-trùng không sao chịu nổi được thật, bởi vậy mới không có con vi trùng nào. Tuy vậy người ta ở đấy tránh được cái nạn vi trùng thật, song lại rất dễ mắc bệnh đau phổi. Vậy thà rằng ở chỗ khác cho không mắc bệnh đau phổi mà chịu khó giết vi trùng đi còn hơn.

CUỘC THI
(Văn lục-bát)

Nghề văn cũng lắm công phu

Có ngài viết thư đến phàn-nàn tiếc cho bản-quán đã mở cuộc thi, sao không dùng lối thơ ngũ ngôn, thất ngôn? Muốn dài thì làm trường thiên cổ-thể. Nay lại dùng lối văn lục-bát, khiến cho làng văn khó múa được hay.

Thi-ông nào đó, chúng ta chưa từng thấy ngài nào hay thơ nôm mà lại vụng lối văn lục-bát bao giờ. Thơ có « tối-sao » thì văn lục-bát cũng có « tối-sao ». Cái hay của văn lục bát thì hẳn các ngài không dám quên quyển « Kim-Vân-Kiều ». *Vả cái hay của văn lục-bát về cuộc thi này là quí ở tự-nhiên, chứ không quí ở gọt dũa, quí ở giản-dị, chứ không quí ở kênh-kiệu. Nếu ngài nào sở-trường về nghề thơ, xin thử chơi một bài mà không dự cuộc thi xem sao.*

B. Q.

VIỆC HANOI

THỜI TIẾT

Lúc 10 giờ sáng : 23 độ

Hội đồng Bảo-hộ

Hội-đồng Bảo-hộ sẽ họp tại phủ Thống-sứ ngày thứ hai 28 octobre 1929, hồi 9 giờ sáng.

Ra hội chợ Hanoi

Tầu « *Claude-Chappe* » ra tới Hai-phong ngày chủ nhật mới rồi có chở ra mấy chục hòm lớn là các sản-vật kỹ nghệ của sở canh-nông Nam-kỳ gửi ra bầy tại kỳ Hội-chợ, sắp tới nơi

Du học đã về

M. Nguyễn-xuân-Bái nguyên là y-sĩ ngạch y-tế Bắc-kỳ hồi tám năm trước được cử đi trông nom việc chữa thuốc cho người Nam sang dự cuộc đấu xảo bên Pháp. Lúc mãn cuộc M. Bái bèn xin ở lại để theo học khoa « chữa răng ». Khi tốt nghiệp ông lại có sang Thụy-sĩ (Suisse) ở hơn một năm để khảo cứu thêm cho nghề mình được tinh thông. Ông đã về tới Saigon được mấy tuần nay ; ông sắp ra Bắc thăm nhà rồi định ít lâu lại trở vô lập một phòng xem bệnh tại Saigon. Nghe nói ông không muốn trở về thụ chức trong ngạch y-tế nữa. Thôi cũng mừng cho ông nay đã có nghề khác trong tay, có thể tự lập được. Đó mới thực là *« nhất nghệ tinh nhất thân vinh »* vậy.

Ai tín

Bản quán được tin buồn rằng cụ Lê-thị-Tĩnh là thân-mẫu ông Nguyễn-văn-Thực, Nguyễn-văn-Khải, Nguyễn-văn-Khai, Nguyễn-văn-Đề tạ thế hồi 6 giờ sáng hôm nay 23 Octobre 1929 tại quý xá phố Hàng-giấy số 40, năm nay cụ hưởng thọ 60. Đến 6 giờ sáng ngày mai 24 Octobre 1929 sẽ làm lễ cất đám, an táng tại làng Khương-hạ huyện Thanh-trì Hà-đông.

Trong dịp buồn rầu này, bản quán có lời kính viếng cụ và chia buồn cùng quý quyến.

CÁO - PHÓ

Chúng tôi lấy làm buồn rầu đau đớn kính cáo các cụ, các ông, các bà và thân bằng cố hữu biết cho rằng nội nhân, thân mẫu, nhạc mẫu và tổ mẫu chúng tôi là :

Mme NGUYỄN-VĂN-THỤ
Née Lê-thị-Tĩnh

tạ thế tại tệ-xá Nº 40, Rue du Papier ngày 21 tháng 9 ta (23 Octobre 1929), hưởng thọ 60 tuổi, chúng tôi định đến hồi 6 giờ sáng ngày 22 ta (24 Octobre 1929) sẽ làm lễ cất đám an táng tại làng Khương-hạ huyện Thanh-trì Hà-đông.

Quan-phu :	Nguyễn-văn-Thụ
A.-tử :	Ng-v-Thực, Y-sỹ Đông-dương tại Chợ-chu Ng.-văn-Khải, thư-ký Đông-Pháp Ngân-hàng à Saigon. Ng.-văn-Khái, buôn bán Nguyễn-văn-Đề, Y-sỹ Đông-dương du học tại Pháp.
Ai-nữ :	Nguyễn-thị-Giệu
Hôn :	Nguyễn-thị-Khang Đinh-thị-Quỳ
Tế-tử :	Hoàng-đình-Ân, giáo-sư trường Thành-chung ở Nam-định.
Tôn :	Nguyễn-văn-Chiểu Nguyễn-văn-Trường Nguyễn-văn-Hoàn Nguyễn-văn-Thụy
Nữ-tôn :	Nguyễn-thị-hoàng-Oanh

Lời cáo phó này thay giấy cáo-phó riêng

Le PARFUM des HUMANITÉS
(Sử-Ký Thanh-Hoa)

Soạn-giả : E. VAYRAC
Dịch-giả : NGUYỄN-VĂN-VĨNH

Vừa chữ Tây và chữ Quốc-ngữ đối nhau, giá mỗi quyển . . . 2$00
Chữ Tây riêng hoặc chữ Quốc-ngữ riêng, giá mỗi quyển . . . 1$00
Ở các tỉnh, xin đính thêm tiền cước gửi.
Recommandé : 0$30 thứ 2$00
và 0$20 thứ 1$00

BÁN TẠI BẢN-QUÁN

Do Võ Phi Hùng Cựu HS Petrus Ký (67-74) tặng Huỳnh Chiếu Đẳng chủ Kho Sách Xưa Quán Ven Đường
Từ microfilms trường Đại Học Cornell

VIỆC BẮC-KỲ

HAI-PHONG

Lời bá cáo về cuộc chợ phiên Haiphong giúp đồng bào bị bão

Haiphong, 18 Octobre

Kính cáo đồng bào,

Chúng tôi đã được phép quan Đốc-lý Haiphong cho nữ-giới Hải-cảng chúng tôi được tổ chức một cuộc chợ phiên giúp đồng bào mấy tỉnh bị bão. Sau khi giấy phép đến tay chúng tôi, chiều hôm nay tôi đã tạm mời các chị em trong nữ giới với các ông có lòng nhiệt thành giúp việc đến tại nhà tôi để cắt cử công việc.

Nay chúng tôi đã dự định công việc như sau này:

1. Định nhờ hội « Jeunesse Tonkinoise » diễn một bản kịch cải-lương vào buổi tối ngày 9 Novembre 1929.

2. Quyết định cuộc chợ phiên mở ở bãi cỏ trước nhà « Hương-Hat » Bd. Bonnal trông sang Bd. Chavassieux Haiphong.

3. Chia các tiểu ban để làm việc cho thành quả phúc.

Trong các bà các cô làm việc ở Hội-đồng thời chúng tôi đã lựa chọn các bà và các cô như sau này:

Các bà: Ve Vlavianos, Nguyễn-xuân-Điền, Dương-tự-Nguyên, Yên-Tân, Vũ-Lung, Vve Đỗ-ngọc-Toan, Nguyễn-khánh-Quý, Ve Iluot.

Các cô: Thérèse Nam-Sinh, Nguyễn-trung-Thu, Vũ-văn-Hải, Đinh-thị-Ty, Nguyễn-ong-Kim, Nguyễn-thị-Nghị, Bạch-tuyết-Ngọc, Trần-băng-Tâm và Lưu-thị-Nhân.

Ngoài ra chúng tôi lại nhờ cậy ở mấy ông trong Nam-giới giúp các công việc tổ chức và cổ động xin cũng hãy công bố những phương danh các ông như sau này:

Các ông: Nguyễn-xuân-Điền, Hoàng-ngọc-Bách, Nguyễn-mạnh-Bổng, Nguyễn-văn-Ka, Nguyễn-thế-Mộc, Trần-văn-Thược, Ng.-sơn-Hà, Đặng-văn-Ngân, Phúc-Lợi, Nguyễn-ngọc-Tăng, Đinh van-Oanh, Đinh-giang Sơn, Trần-minh Chung, Phạm-mai-Long.

Việc là việc của nữ-giới tổ chức hoạt động ở nữ-giới, song cần phải có các ông giúp việc, song tưởng như vậy chưa gọi là đủ người làm việc được, vậy dám mong rằng còn các ông, các bà nào ở trong thành phố Hải-cảng có lòng giúp việc cho chúng tôi; thời xin tỏ cho chúng tôi biết để chúng tôi hoan nghênh vào hội-đồng mà làm cho hoàn toàn việc nghĩa.

Còn ông bà nào có lòng tốt cho cái quà gì để bán trong chợ phiên hoặc cúng tiền vào cuộc phúc này, thời xin cứ gửi đến nhà tôi ở con đường Négrier số 16 Haiphong; chúng tôi rất lấy làm đội ơn lắm.

Thay mặt cả Hội-đồng chợ phiên.

Hội-trưởng: Mme Veuve Nam-Sinh

Cháy

Hôm qua, hồi 1 giờ sáng, phát hỏa tại chợ Bằng, đằng sau sở xi-măng. Bốn mươi nóc nhà lá bị thiêu-hủy, thiệt hại chừng 600 đồng. May không việc gì đến người.

Duyên do làm sao mà phát hỏa thì chưa bi t rõ, sở cảnh-sát còn tra xét.

Các cuộc vui tối nay

Cinéma Palace: L'amour du ciel
Cinéma Tonkinois: Le Harpon
Cinéma Pathé: Le monde perdu
Quảng-lạc: Cửu-long-sơn Văn-Trọng qui thiên.

SINH, TỬ, GIÁ THÚ

SINH

Vũ-v-Được, con M. Vũ-v-Nga, 35 tuổi, buôn bán, ở 14 đường 75.

Ng.-tiến-Đào con M. Ng.-tiến-Thế, 27 tuổi, bồi, ở 68 Boresis Desbordes.

Lê-thị-Bông con M. Lê-Bính, 30 tuổi, buôn bán, ở 95 hàng Bông.

Ng.-thị-Lan con M Ng.-v-Phương, 27 tuổi thợ vẽ, ở 13 hàng Phèn.

Lao-Sồn-Hà con M. Lao-chec-Chan, 20 tuổi làm tại nhà buôn, ở 97 hàng Lọng.

Ng.-v-Chương con M. Ng.-v-Chính, 41 tuổi, thư ký Giây-thép, ở 109 hàng Đào.

Lê-thị-Thâu con M. Lê-vĩnh-Ninh, 87 tuổi, quản Kh-n-bộ, ở phố Galliéni.

Ng-ngọc Chúc con Mme Ng.-thị-Thục, 25 tuổi, ở 32 đường 88.

Vũ-thị-Thuyết con M Vũ-văn-Thành, 2 tuổi, tham-tá B. Đ., ở 50 hàng Gio.

Đinh-thị-Quy con M Đinh-Tám, 28 tuổi, thơm-tá T. A. ở 72 hàng Giấy.

Nghiêm-qui-Châu con M. Nghiêm-mạnh-Phác, 41 tuổi, thư-ký T. Q. ở 4 An-sát-Sếu.

Hoàng-Ty con M. Hoàng-Đôn, 83 tuổi, tùy phái, ở 92 Lò-đúc.

Bùi-thế-Xương con M. Bùi-quang-Huy, 34 tuổi, giáo-học, ở 28 bis hàng Đậu.

Hoàng-thị-Thanh con M Hoàng-v Thọ, 31 tuổi, thư-ký, ở 25 Tuyên-bắc.

LỊCH NĂM CANH-NGỌ

Lịch sang năm của nhà in bản-quán đã in xong. Có đủ ngày tây ngày ta, ngày tốt ngày xấu, như mọi năm. Quý-khách ngài nào muốn dùng nhiều, mà in tên hiệu riêng, xin cho biết trước, kẻo chậm.

JANVIER	正月小
30	初壹
JEUDI	*Ngày Canh-thìn*
Ste Bathilde	Kiến: Mậu-dần — Sao: Canh-thìn. Hành: Kim — Sao: Khuê. Trực: Bình
Fête du nouvel An annamite	KHÔNG NÊN: Đi săn, trồng cây, kết lưới, đánh cá, vá tường, lấp huyệt, khóc lóc, cất đám. NÊN: Cúng lễ.
1er jour du 1er mois de Canh-Ngọ	TẾT NGUYÊN-ĐÁN. Ra đi về phương Đông hoặc phương Tây-Bắc thì đón được Tài-thần và Hỷ-thần. Giờ Tí, giờ Mão, giờ Thìn, giờ Ngọ và giờ Mùi thì không nên ra đi. Năm nay có hai ngày « Lập-xuân » là ngày 6 tháng giêng và ngày 18 tháng chạp. Nhuận tháng sáu.

Tin-tức về việc thương-mại

GIÁ THÓC GẠO:

Gạo hạng nhất, một tạ	11	$ 60
— nhì, —	11	30
— ba, —	10	30
Thóc hạng nhất, —	6	50
Bắp ngô — —	6	60

GIÁ BẠC

Kho Nhà-nước: 10 f. 60.

TIN TÀU

Tàu *Chenonceaux* ở Marseille chạy ngày 4 Octobre sang Tàu và Nhật.

Tàu *Chantilly* ở Marseille chạy ngày 12 Octobre sang Đông-dương.

Tàu *Taiyetsu Maru* sẽ tới Haiphong ngày 7 Octobre.

Tàu *Compiègne* đến ngày 27 Octobre hồi 7 giờ sẽ biệt Haiphong chạy đi Tourane, Saigon, Singapore, Madras, Pondichéry, Colombo, Djibouti, Port Said và Marseille.

Tàu *Menado Maru* ở Haiphong, đến ngày 23 octobre sẽ chạy đi Hongkong, ghé Pakhoi và Hoihow.

Tàu *G. G. Doumer* tới Haiphong ngày 21 Octobre và đến ngày 23 Octobre sẽ chạy đi Swatow.

Tàu *G.G M. Long* đến ngày 24 Octobre sẽ chạy đi Saigon, ghé Tourane và Qui-nhơn.

Tàu *CT Mages* đến ngày 25 Octobre sẽ biệt Haiphong chạy đi Saigon, Port Said Le Havre Dunkerque và Anvers.

Tàu *Canton* đến ngày thứ tư 23 octobre hồi 10 giờ sáng ở Haiphong sẽ chạy thẳng đi Hongkong. Các thư từ ở Hanoi sẽ mang xuống Haiphong chuyến xe-lửa 20 giờ 4 phút tối thứ ba 22 octobre.

Tàu *Claude Chappe* chở thư sang Pháp đến ngày 24 octobre hồi 7 giờ sẽ biệt Haiphong chạy đi Tourane, Qui-nhơn và Saigon.

(Tới Saigon, chuyển thư sang tàu « G. Metzinger », chừng 29 octobre thì khởi hành)

Các thư từ, gửi sang Pháp, ở Hanoi sẽ chở xuống Haiphong ngày thứ tư 23 octobre, vào chuyến xe-lửa số hồi 20 giờ 0.4

CÁC VIỆC LĨNH TRƯNG VÀ ĐẤU GIÁ

Ngày 24 octobre 1929. — Tại tòa Đốc-lý Hải-dương đấu giá cho lĩnh trưng trong một năm, kể từ 1er janvier đến 31 Décembre 1930.

1er hồi 9 giờ: Lấy thuế lò lợn.
2e hồi 10 giờ: Lấy thuế chợ.
Ký quĩ tạm: 1er 100 $; 2e 190 p.

Điều lệ để tại tòa Đốc-lý Hải-dương và tại tòa ba phủ Thống-sứ Hanoi.

Ngày 24 octobre 1929 hồi 9 giờ. — Tại tòa ba phủ Thống-sứ Hanoi, đấu giá mua 35 tấn thóc dùng vào việc nuôi súc-vật của trại Bạch-thú Hanoi, từ ngày 1er Janvier đến 30 Juin 1930.

Ngày 24 octobre 1929 hồi 15 giờ. — Tại tòa ba phủ Thống-sứ Hanoi, đấu giá mua và in quyển *bulletin administratif* của xứ Bắc-kỳ, trong năm 1930 - 1931 và 1932.

Điều-lệ để tại tòa ba phủ Thống-sứ.

Ngày 25 octobre 1929 hồi 9 giờ. — Tại tòa ba phủ Thống-sứ Hanoi, đấu giá mua các thực-phẩm chế sẵn dùng vào việc nuôi các tù-nhân ở Đề-lao Hanoi, từ 1er Janvier 1930 đến 31 Décembre 1931.

Điều-lệ để tại tòa ba phủ Thống-sứ.

Ngày 31 octobre 1929 hồi 9 giờ. — Tại tòa ba phủ Thống-sứ, Hanoi, đấu-giá mua giường-sắt dùng cho sở y-tế Bắc-kỳ, trong năm 1930.

Điều-lệ để tại tòa ba phủ Thống-sứ.

Ngày 5 Novembre 1929 hồi 9 giờ. — Tại sở Bưu-điện Hanoi, đấu giá việc vận tải thư tín và bưu kiện bằng xe ô-tô từ Mui-ngoc đến Moncay, và từ Moncay đến Mui-ngoc, bắt đầu từ 1er janvier 1930 đến 31 Décembre 1932.

Ký quĩ tạm 50 đồng.

Điều lệ để tại các sở Bưu-điện Hanoi Haiphong và Moncay.

Tại tòa ba phủ Thống-sứ Hanoi. — Đấu giá mua các vật liệu như sau này dùng cho sở Y-tế Bắc-kỳ từ 1er Janvier đến 31 Décembre 1930.

Ngày 22 Octobre 1929 hồi 9 giờ: Đấu giá mua chăn; mua chiếu.

Ngày 22 Octobre 1929 hồi 15 giờ: Đấu giá mua màn; mua bông.

Ngày 23 Octobre 1929 hồi 9 giờ: Đấu giá mua xà phòng và crésyl; mua quần áo cho người ốm.

Ngày 23 Octobre 1929 hồi 15 giờ: Đấu giá mua hòm bọc đồ (caisses d'emballage); đấu giá mua áo trùm và khăn trùm (blouses et tabliers) cho các thầy thuốc Tây Nam và nam nữ khán hộ.

Điều lệ để tại tòa Ba phủ Thống-sứ Hanoi.

Ngày 20 novembre 1929 hồi 15 giờ. — Tại nhà-thương-chính Hanoi và Saigon, đấu giá mua 132.000 bao đay và 2.000 *kilos* dây.

Điều lệ để tại phòng ba (3e bureau) nha Thương-chính Hanoi, và phòng số toán nha Thương-chính Saigon và Haiphong.

Ngày 28 Novembre 1929 hồi 9 giờ. — Tại sở Hỏa-xa ở Hanoi, đấu giá mua 40.000 kilos dầu dùng cho các máy của sở-hỏa-xa đạo bắc: 30.000 kilos nộp tại Hanoi, và 10.000 kilos nộp tại Tourane.

Điều lệ để tại sở Hỏa-xa Hanoi, sở hàng hải Haiphong, và sở Hỏa-xa Tourane.

Cuộc đánh số Tombola của hội Khai-trí

—Các ngài có định sắm ô-tô lịch-sự hay là sắm đồ bày tốt thì đừng mua vội, vì chỉ bỏ ra có một đồng bạc mà có thể được một thứ trong các thứ sau này:

Một chiếc xe ô-tô kín (conduite intérieure), sáu kính, 5 chỗ ngồi, kiểu *Citroën* tối mới thật đẹp thật nhã. — Bộ đồ bày phòng khách Annam rất lịch sự — Bộ bàn ghế phòng ăn gỗ gụ chạm — Bộ ngũ sự — Xe nhà — Tủ chè — Bộ lộ-bộ bằng đồng — Tủ gương chạm — Bình phong chạm — Bộ tam sự — Máy khâu — Bộ đồ chè bằng bạc — Đỉnh lớn — Đồng hồ vàng — Đồng hồ treo Westminster — Xe đạp — Đồng hồ mạ vàng — Tráp bạc và tráp đồi mồi — Chanh thêu và mặt gối thêu — Điếu ngà và điếu đồi mồi — Đỉnh đồng — Khay khảm — Riềm màn — Đồng hồ chầm cẩm, vân vân.

Là mua ngay lấy một cái vé đánh số **tombola** *của hội* **Khai-trí tiến đức.** *Những đồ ấy sẽ bày ngay tại hội Khai-trí, các ngài có thể đến xem tùy ý. Đến ngày 15 décembre 1929 mở số.*

Lưu thanh tốt nhất bán và cho thuê ở:

Etablissements Indophone

Xem cáo-bạch ở tờ báo chính ra buổi chiều, giá bán lẻ 2 xu.

Ai muốn đi giầy dẹp tốt dẹp thì nên đến:

G. M. R.
Demange

Xem cáo bạch ở tờ báo chính ra buổi chiều, giá bán lẻ 2 xu.

Ai không có vốn buôn bán làm ăn thì nên đến:

Banque de l'Indochine

Xem cáo-bạch ở tờ báo chính ra buổi chiều, giá bán lẻ 2 xu.

Sữa tốt nhất thì có:

Hiệu Nestlé

Xem cáo-bạch ở tờ báo chính ra buổi chiều, giá bán lẻ 2 xu.

Ai muốn sắm đồng-hồ, bút máy thì nên đến:

G. M. R.
Phúc-Vinh

Xem cáo-bạch ở tờ báo chính ra buổi chiều, giá bán lẻ 2 xu.

Ai muốn già hóa trẻ, ăn uống như thường thì nên đến:

Hiệu giồng răng
Trần-quang-Minh

Xem cáo-bạch ở tờ báo chính ra buổi chiều, giá bán lẻ 2 xu.

Ai muốn sắm đồ-đạc thì nên đến:

G. M. R.
Nhà Tâm-Tâm

Xem cáo-bạch ở tờ báo chính ra buổi chiều, giá bán lẻ 2 xu.

Ai muốn uống rượu, hút thuốc-lá, xơi đồ hộp thì nên đến:

G. M. R.
L'U. C. I. A.

Xem cáo-bạch ở tờ báo chính ra buổi chiều, giá bán lẻ 2 xu.

Ai muốn tiêu khiển buổi tối thì đi xem:

Cinéma Palace

Xem cáo-bạch ở tờ báo chính ra buổi chiều, giá bán lẻ 2 xu.

Chè ngon nhất thì hiệu:

Ninh-Thái

Xem cáo bạch ở tờ báo chính ra buổi chiều, giá bán lẻ 2 xu.

Ai muốn dùng thuốc tây thì nên đến:

Pharmacie Montès (Nhà Ba chuông)
— Chassagne (phố hàng Khay)
— Gillet (Vinh)
M. Hélary (Haiphong)

Xem cáo-bạch ở tờ báo chính ra buổi chiều, giá bán lẻ 2 xu.

Ai có bệnh thì nên đến phòng khám bệnh:

Quan Đốc-tờ: Piquemal
— Blot

Xem cáo-bạch ở tờ báo chính ra buổi chiều, giá bán lẻ 2 xu.

Ai có đồ cũ và quốc-trái muốn bán thì nên đến:

Hiệu Đức-Long
Hoàng-xuân-Lan

Xem cáo-bạch ở tờ báo chính ra buổi chiều, giá bán lẻ 2 xu.

Ai muốn sắm đồ vàng, bạc, ngọc, ngà thì nên đến:

G. M. R.
Perroud

Xem cáo-bạch ở tờ báo chính ra buổi chiều, giá bán lẻ 2 xu.

Khăn, mũ đẹp thì có:

Hiệu Hai-Chinh

Xem cáo-bạch ở tờ báo chính ra buổi chiều, giá bán lẻ 2 xu.

Ai muốn xem tiểu-thuyết, mua giấy bút thì nên đến:

Tân Dân Thư Quán

Xem cáo-bach ở tờ báo chính ra buổi chiều giá bán lẻ 2 xu.

Thằng em-bé của bà rất là dễ thương...



Lòng bà mà muốn nuôi cho nó nên một đứa trẻ rất xinh rất đẹp, rất mạnh-khỏe, thì tất là phải được. Quí-hồ bà chí tâm như thế mà lại biết phép. Nuôi lấy được, thì nên cô mà nuôi lấy. Bao giờ thật bất đắc dĩ mới nên cho bú sữa khác, hoặc cả hoặc cho bú thêm. Nhưng phàm sữa ngoài thì phải dùng thứ sữa đặc có chế đường rồi, thật hạng tốt. Trước còn cho ăn toàn sữa, hòa với nước đã có lệ, sau dần dần quấy thêm thứ bột có sữa mà có pha thứ lúa mạch-nha hảo-hạng. Muốn thi-hành phép ấy, thì chỉ cho bằng dùng

SỮA ĐẶC CÓ CHẾ ĐƯỜNG HIỆU CON-CHIM (NESTLÉ)
và
BỘT SỮA HIỆU CON-CHIM (NESTLÉ).

Số 47

THẤT-QUỐC-CHÍ
七國誌
(Tôn, Bàng diễn nghĩa)
孫龐演義

Lịch-sử tiểu-thuyết

(Truyện này mới đọc tưởng là hoang-đường, nhưng thật tả được hết cái tâm lý của một hạng người có lòng ích kỷ.)

NGUYỄN-ĐỖ-MỤC dịch thuật

— Phải rồi! Ta chắc rằng chúng nghe tin quân ta kéo về, tự biết sức không địch nổi, vậy nên đã rút quân trốn về nước rồi.

Bàng-quyên tiến vào trong thành Nghi-lương, để yết-kiến vua Ngụy. Vua Ngụy hỏi rằng:

— Bàng-quyên kia! Khi trước nhà-ngươi xin đem quân sang đánh Tề, cớ sao lại bỏ Tề mà đi đánh Yên, để đến nỗi quân Tề kéo sang đánh ta, vậy thành trong bấy nhiêu ngày, bây giờ nhà-ngươi dùng mưu-kế chi mà lui được quân giặc?

Bàng-quyên tâu rằng:

— Muôn tâu bệ-hạ! Tôn-tẫn nghe tin kẻ hạ-thần rút quân về nước, hiện đã trốn từ trước rồi.

Vua Ngụy nói nói:

— Vừa mới hôm qua hãy còn đánh thành, sao bảo bỏ trốn từ trước!

Bàng-quyên nói:

— Kẻ hạ-thần cùng Từ-giáp về tới đây, trông khắp các cửa thành, chẳng những quân giặc, cũng chẳng thấy gì đâu, thế thì quan Tề có đánh thành bao giờ.

Được một lúc thì bỗng hãy quân các cửa thành chạy về phi báo rằng:

— Quân Tề hiện đang vây đánh các cửa thành mà đánh gấp hơn trước.

Vua Ngụy nghe bao, mắng Bàng-quyên rằng:

— Nhà-ngươi nói là quân Tề đã bỏ trốn cả rồi, cớ sao bây giờ lại có quân Tố đang đánh thành. Vậy nhà-ngươi dùng mưu-kế gì mà lui được quân Tề thì thôi, nếu không thì sẽ chém đầu nhà-ngươi đó.

Bàng-quyên nói:

— Xin bệ-hạ hãy nguôi cơn giận, kẻ hạ-thần dùng kế «Giả đồ diệt Quắc» tất sao cũng lui được quân Tề.

Bàng-quyên nói xong, liền cúi đầu sụp lạy, rồi trở về phủ Phò-mã.

HỒI THỨ XV

Lại nói chuyện Bàng-quyên về đến phủ phò mã, gọi tên gia-tướng là Mã-an đến gần trước mặt mà bảo rằng:

— Mã-an kia! Ta xem nhà ngươi xưa nay vốn là người cẩn-thận, bây giờ ta muốn giao cho một việc, chẳng hay nhà ngươi có nhận giúp được không?

Mã-an nói:

— Dám bẩm phò-mã! Phò-mã nuôi chúng tôi trong bao lâu nay, bây giờ mới sai một việc, có lẽ nào mà chúng tôi lại dám không nhận!

Bàng-quyên nói:

— Nếu vậy thì ta hãy thưởng cho nhà-ngươi mấy chén rượu-

Bàng quyên nói xong liền gọi người nhà đem bình rượu ra, để rót cho Mã-an uống. Mã-an xưa nay vốn là người thích rượu, vội-vàng đỡ lấy chén rượu mà uống một hơi cạn chén. Khi uống đến chén thứ ba thì bỗng ngã lăn xuống đất, mà chẩy cả máu mồm máu mũi ra rồi hồn về chín suối.

Các đọc-giả có hiểu thứ rượu ấy là rượu gì mà dữ-dội ghê-gớm như thế không? Nguyên không phải rượu thường, tức là một thứ thuốc độc. Bàng quyên đánh thuốc độc cho Mã-an chết, chỉ vì Mã-an giống khổ mặt Bàng-quyên nay Bàng-quyên muốn dùng cái kế » Giả đồ diệt Quắc», vậy nên bất-đắc-dĩ mà phải đánh thuốc độc cho hắn chết.

Khi Mã-an chết rồi, Bàng-quyên truyền gọi viên tướng giữ thành vào, bảo cắt lấy đầu Mã-an, rồi lại ghé tai bảo thầm mưu-kế. Viên tướng giữ thành đem đầu Mã-an treo lên ngọn giáo, rồi giơ cao lên trên mặt thành cho quân Tề coi.

Viên tướng giữ thành gọi quân Tề mà bảo rằng:

— Bàng-quyên trái lệnh vua Ngụy ta, đem quân đi đánh Yên, vua Ngụy ta nổi giận, sai chém đầu Bàng-quyên để đem nộp Lỗ-vương cùng Tôn tiên-sinh đây:

Lỗ-vương cùng Tôn-tẫn nghe bảo, tức thì lên ngựa đi đến dưới chân thành mà hỏi rằng:

— Các ngươi muốn hỏi ta việc chi đó?

Viên tướng giữ thành đáp rằng;

— Bàng-quyên trái lệnh vua Ngụy ta mà sang đánh Yên, nay vua Ngụy ta sai chém đầu đem bêu ở trên ngọn giáo này.

Tôn-tẫn cười mà bảo rằng:

— Ta cùng Bàng-quyên có cái thù chặt chân, chứ không có cái thù giết chết. Nếu ta biết trước rằng vua Ngụy định giết Bàng-quyên thì ta đảo bẩn giao cho ta, để ta chặt hai chân là đủ, hà-tất lại chém đầu làm chi. Nay đã như thế thì âu là ta cũng rút quân về.

Tôn-tẫn nói xong, tức thì truyền lệnh rút quân. Gia-tướng nhà Bàng-quyên là Hà-mậu thì thấy vậy, vội-vàng chạy về bảo với Bàng-quyên rằng:

— Tôn-tẫn đã rút quân về nước rồi.

Bàng-quyên xiết bao mừng-rỡ, tức thì vào triều tâu với vua Ngụy rằng:

— Muôn tâu bệ-hạ! kẻ hạ-thần dùng kế «Giả đồ diệt Quắc», đã đánh lừa được Tôn-tẫn rút quân về nước rồi. Nay hẳn rút quân về tất không có ý phòng bị, vậy kẻ hạ-thần xin đem một toán quân đuổi theo đêm nay lẻn đến cướp trại thì thế nào cũng phá vỡ được quân Tề.

Vua Ngụy chuẩn tấu. Bàng-quyên liền đem một toán quân đi đuổi theo Tôn-tẫn. Lại nói chuyện Tôn-tẫn rút quân về, đi được một ngày thì đóng quân lại nghỉ. Tôn-tẫn đã biết trước rằng Bàng-quyên có tên gia-tướng tên gọi Mã-an, khổ mặt giống Bàng-quyên lắm, vậy nên Bàng-quyên giết chết hắn mà lấy đầu để đánh lừa ta, khiến cho ta rút quân. Nhưng đêm nay tất thế nào Bàng-quyên cũng đem quân đến cướp trại.

Tôn-tẫn nói xong, truyền bảo các tướng đem quân đi mai-phục bốn mặt giữa để một cái trại bỏ không, lừa cho Bàng-quyên vào tới nơi thì bắn súng làm hiệu, rồi quân mai-phục bốn mặt nổi lên mà vào. Các tướng vâng lệnh đem quân đánh ập mai-phục.

Đến hồi canh hai đêm hôm ấy, Bàng-quyên đem quân tới nơi, reo-hò rầm-rĩ, tiến thẳng vào trong dinh quân Tề. Khi vào đến trong dinh, chẳng thấy một tên quân nào cả, Bàng-quyên biết là trúng kế, vội vàng rút quân lui ra.

Bỗng nghe một tiếng súng nổ, quân Tề mai-phục ở bốn mặt, ầm ầm nổi lên, cùng đánh ập vào. Quân Ngụy hoảng-hốt kinh sợ, chẳng còn ai thiết đến sự chạnh-chiến, cắm đầu tìm đường chạy trốn, bị quân Tề đuổi đánh, giết chết gần hết, chỉ có một mình Bàng-quyên chạy thoát, trở về thành Nghi-lương.

Bàng-quyên vào tâu với vua Ngụy rằng:

— Muôn tâu bệ-hạ! Kẻ hạ-thần tội thật đáng chết. Nguyên kẻ hạ-thần xin đem quân đuổi theo quân Tề, không biết có kẻ nào tiết lộ cơ-mưu mà làm cho kẻ hạ-thần mắc mưu Tôn-tẫn, lại chết hại mất thêm một toán quân.

Vua Ngụy nổi giận mà mắng rằng:

— Nhà ngươi chẳng làm được một việc gì, chỉ nói quanh nói quẩn, để lừa dối quả-nhân. Nếu quả-nhân không vì chút tình riêng thì đã phân thây nhà ngươi ra làm trăm nghìn mảnh.

Bàng-quyên dập đầu cúi lạy mà rằng:

— Kẻ hạ-thần tội thật đáng chết, còn nhờ lượng thánh thương tình mà tha-thứ cho.

Bỗng thấy quân canh cửa thành lại vào phi-báo rằng:

(Còn nữa)

CẢI-CHÍNH

Tiểu-thuyết « Thất quốc-chí » trong kỳ báo hôm qua, vì thợ xếp làm mấy đoạn, thành không có nghĩa, vậy xin đăng lại một kỳ, để cải chính cho đúng.

Le Gérant: NGUYỄN-VĂN-LUẬN

Imprimerie du Trung-Bắc Tân-Văn

Nhà Giồng-Răng

Trần-Quang-Minh

199, Rue du Coton, 199

Tonkin Hanoi

HỠI CÁC NHÀ MẮC BỆNH XUYỄN, BỆNH HEN!

Đừng thấy mắc bệnh mà đã nản lòng, nếu dùng thuốc ABYSSINIE EXIBARD (REMÈDE d'ABYSSINIE en POUDRE) bằng bột, bằng thuốc lá hút, thì thấy dễ chịu ngay, và khỏi ... thì bỏ bột trong một cái đĩa, hoặc trên một mảnh kim-khí mà đốt, rồi hít cái khói thuốc, thì lập tức dễ ngay. Cứ thử mà xem, sẽ thấy kiến-hiệu lạ thường. Hút thuốc cuốn Abyssinie Exibard (CIGARETTES d'ABYSSINIE EXIBARD) cũng kiến-nghiệm lắm.

Trên cái bảng quấn chung quanh hộp thuốc có in dấu-hiệu sau này mới là thực hiệu:

MARQUE DÉPOSÉE

Có bán tại: H. FERRÉ & Cie, 28, Rue Richelieu, Paris.

Gởi bán tại BLANC, Hanoi / MONTÈS, Hanoi

QUÀ-BIẾU KỶ-NIỆM

Năm nay bản hiệu có thừa nhiều thứ lịch ở bên Tây rất đẹp và nhã để kính biếu các bạn hàng và các quý khách. Vậy từ nay đến cuối năm ngài nào may quần áo cùng mua hàng gì của bản hiệu từ 1$00 trở lên cũng điều có lịch biếu, mang lại tận nhà, ở xa bản hiệu sẽ gởi nhà giây thép

Nay kính cáo,

Maison BAO-AN

TAILLEUR - COUPEUR

29, Rue du Coton — Hanoi

Téléphone N° 610

Agents d'Annonces en Europe:

L. MAYENCE & Cie

DAVIGNON, BOURDET & Cie, Succrs

9, Rue Tronchet, PARIS

19, 21, 23, Ludgate Hill, LONDRES

Nhà Bản-đồ « TAM-TÂM » Hà-nội, ở phố hàng Trống, Chủ-nhật, thứ năm nào cũng có bán từ tám giờ sáng.

LAO-KAY

Việc mất trộm hai khẩu súng lục. — Về việc tên Phạm-văn-Thu, làm bồi, bị nghi là ăn trộm hai khẩu súng lục và 30 viên đạn của chủ, mà bản-báo đã đăng trong số báo trước, nay đã xét ra manh-mối như sau này:

Nguyên từ khi tên Thu bị tình nghi vào việc ăn trộm ấy, vẫn phải giam ở trong ngục, thì xem ra tên ấy có ý muốn thông tin-tức với gia-quyến lắm. Hôm vừa rồi, nhân mẹ tên Thu đến chực ở trước cửa ngục để hỏi thăm Thu; khi thấy Thu ra thì thầm chuyện-trò với mẹ một lúc, rồi thấy đưa cho mẹ một cái giấy gì cầm về. Linh sen-đầm biết ý, liền theo bắt mẹ Thu giải về sở hỏi, thì mẹ Thu thú nhận rằng con có dặn đi đòi hai khẩu súng về để giả, và có viết cái thư riêng giao cho mẹ đi đòi súng.

Xem bức thư ấy mới biết rằng chính Thu là người ăn cắp súng đem bán cho một người Khách-trú.

Vậy nay còn đương tra xét cho rõ đầu đuôi việc ăn trộm súng ấy thế nào.

Tên Thu đã sẽ thú nhận ít nhiều về việc ấy.

VIỆC TRUNG-KỲ

VINH

Pharmacie Commerciale du Nord - Annam

E. GILLET, Pharmacien, Vinh

Bán đủ các thứ thuốc tây, giá rẻ hơn các hàng thuốc khác ở cõi Đông-dương.

Lược-khảo lịch-sử Trung-quốc

CCCXXXVI

Đến khi ấy Trương-hiến-Trung kéo quân đến đánh Thành-đô, bọn Văn-quang chia nhau giữ các mặt thành, Giai-dẫn đem quân ra đánh, thua chạy về. Giặc đào hố ở dưới thành, chôn thuốc súng, lại xẻ những cây gỗ gài độ hai trượng, lấy lụa gói thuốc súng, nhét vào trong cây gỗ, buộc chặt lại, để cho vào thành lâu. Chi-bột đem quân ra đánh, giặc lui chạy ba dặm, người trong thành đều mừng, cho là giặc bỏ đi. Cách hai ngày, thuốc súng nổ, thành lâu cháy, gỗ đá bay lấp giời, quân giữ thành đều tan chạy, giặc bèn vào thành. Thục-vương đem vương phi và cung thiếp nhảy xuống giếng. Chi-bột và Văn-quang đều bị bắt. Hiến-trung thấy Chi-bột là người làng, muốn dùng. Chi-bột trợn mắt quát mắng. Hiến-trung giận, sai quân bắn chết. Văn-quang và Giai-dẫn đều không chịu hàng, bị giết. Quan phó-sứ là Trương-kế-Mạnh và Trần-kỳ-Xích, quan khâm-sự là Lưu-sĩ-Đẩu và Trương-khổng-Giáo, quan Thục-phủ tả-trưởng-sử là Trịnh-an-Dân, quan Thành-đô đồng-tri là Phương-nghiêu-Tướng, quan Hoa-dương tri huyện là Thẩm-văn-Tộ đều tử tiết. Khi Sĩ-đẩu bị bắt, thấy Lưu-chi-Bột nói chuyện với Trương-hiến-Trung, liền kêu to lên rằng: « Lưu-công ơi! đó là giặc, ông không nên khuất tiết ». Hiến-trung giận, sai quân lôi Sĩ đẩu đi, Sĩ đẩu lại ngảnh mặt lại bảo Chi-bột như trước. Hiến-trung giận lắm, bèn sai giết cả nhà Sĩ-đẩu.

Buổi ấy Trương-hiến-Trung đã giữ được cả đất Thục, chỉ có thành Tuân-nghĩa còn giữ được. Quan đại-học-sĩ trước là Vương-ưng-Hùng và quan Binh-bộ tuần-phủ trước là Phan-nhất-Hành chạy loạn sang ở đó. Phúc-Vương cắt Ưng-Hùng làm Binh-bộ thượng-thư, đốc quân đánh giặc Thục, Nhất-Hành làm Binh-bộ thị-lang, tổng đốc việc quân ở Tứ-xuyên và Thiểm-tây; sai quan ngự-sử là Mễ-thọ-Đồ làm tuần án Tứ-xuyên, lại truyền chỉ cho bộ Lại kén những người làm được chức giám-ti và phủ huyện cho đi theo Thọ-Đồ vào Thục. Bọn Ưng-Hùng bèn mặc tang thổ quan, mở mạc-phủ, truyền tờ hịch đi các châu huyện, họp quân đánh giặc. Vừa quan tuần phủ là Mã-Kiền lấy lại được Trùng-khánh, quan phó tướng là Chu-hóa-Long lấy lại được Long-an và Mậu-châu, Nhất-Hành bèn khôi phục quan tướng cũ là Cam-Thần làm tổng-thống, thu nhặt quân sĩ của quan tham tướng là Dương-Tiền, được ba vạn người, đánh lấy lại Tự châu, mà quan phó tướng là Tăng-Anh đánh vỡ quân giặc luôn mấy trận, thanh thế rất mạnh, đều theo hiệu lệnh của Nhất-Hành. Còn các tướng giữ thành đợi Nhất-Hành sai khiến, ở Hồn-nhã thì có Tào-Huân và Phạm-văn-Quang, ở Tùng-mậu thì có Thiềm-văn-Nhan, ở Quì-vạn thì có Đàm-Hoành và Đàm-Nghệ, Nhất-Hành bèn dời quân sang đóng Nạp khê, cùng Ưng-Hùng hội ở Lư-châu, truyền tờ hịch cho các đạo quân định ngày cùng kéo quân đi đánh, Trương-hiến-Trung có ý sợ. Đến năm thứ ba niên-hiệu Thuận-trị, quân Thanh vào đánh Thục, giặt Hiến-trung quân giặc tan chạy sang phía nam Quân Thanh kéo đến Trùng-khánh, Tăng-Anh chết trận, Ưng-Hùng chạy sang Tất-vạn, được ít ngày cũng chết. Vừa quân Thanh kéo về phía bắc, Nhất-Hành lại đóng quân ở trên sông, lo tính việc khôi phục. Buổi ấy trong Thục rối loạn, các tướng đều giữ đất chuyên quyền, không theo hiệu lệnh của Nhất-Hành. Năm thứ tám niên hiệu Thuận-trị, quân Thanh sang đánh phía nam Nhất Hành chạy vào trong rừng, bị đau chết, Thọ-Đồ chạy sang Nguyên-châu, đến năm thứ mười-một niên hiệu Thuận-trị, Nguyên-châu thất thủ, Thọ-Đồ cũng chết.

Phúc-vương truyền mệnh Mã-phi, sai người đi kén con gái tân. Bọn hoạn-quan thừa thế sinh nhiễu, nhà nào giấu giếm thì cả láng xóm phải tội lây. Quan Binh-khoa cấp-sự-trung là Trần-tử-Long dâng sớ nói: « Hoạn-quan đi tìm kiếm khắp các nơi, nhà nào có con gái, lấy giấy vàng dán vào cửa, rồi bắt con gái đem đi, dân gian tao động. Chỉ dụ không truyền cho các bộ, hoạn quan đi bắt-bớ riêng, rất không hợp với kỷ luật của triều-đình ». Quan ngự-sử là Chu-quốc-Xương cũng dâng sớ nói việc ấy. Phúc-vương bèn truyền lệnh cấm dân gian không được pha đến bậy bạ, sau lại sai quan thái giám là bọn Lý-quốc-Phụ chia nhau đi tìm bắt con gái ở Tô-châu và Hàng-châu, dân gian tao động.

Trước kia Sử-khả-Pháp đi tuần Hoài-an, duyệt quân mã của Lưu-trạch-Thanh, rồi lại về Dương-châu dâng sớ xin lương thực để định kế tiến thủ. Mã-sĩ-Anh cứ lần lữa không chịu phát lương, Khả-Pháp dâng sớ giục, và nói rằng: « Sự-thế ngày nay, lại không ví với trước được nữa, tất phải rèn quân chứa lương, lo tính việc đánh giặc phục thù, ngoài ra không có việc gì cần kíp nữa ». Phúc-vương xuống chiếu khen phải mà không theo. Đến khi Khả-Pháp bàn chia đặt các tướng, tâu xin sai quan tổng-binh là Lý-thành-Đống đóng Từ-châu, Hạ-đại-Thành đóng Dương-châu, Vương-thị-Cương đóng Hà-nam.

(*Còn nữa*) **Tiền-mai**

NƯỚC CHANH

NƯỚC CAM

NƯỚC CÓ HƠI ĐỂ PHA RƯỢU (SODA)

Hiệu **T. B.**

Nhà máy ở 125, phố Sinh từ Hanoi

Dùng nước rất thanh khiết và các vị thuốc thượng-hảo hạng.

Ai thường dùng nên lấy hiệu này, đừng mua những thứ rẻ tiền có chất độc.

Trung Bắc kỳ Lâm-sản Công-ty

(Rừng Bảo-đài, Rừng Phố-vị, Rừng Hạ-cương)

Chính sở tại Hanoi, 63, Phố hàng Bông

ĐIỆN-THOẠI số 150

CỦI, THAN,

GỖ LIM XANH HẠ-CƯƠNG, tốt có tiếng, cả cây từ 7 thước trở lên để làm cột nhà.

RÙNG, NỨA và các thứ lâm-sản nước Nam.

Lò xưởng tại Bảo-... ... viên. Số ...

AI LÀ NGƯỜI BẮC KỲ CŨNG CẦN PHẢI BIẾT,

Một quyển sách có 3 đạo nghị định của quan Thống-sứ Bắc-kỳ:

1° *Ngạch thuế-thân ở Bắc-kỳ sửa đổi lại.*

2° *Việc khẩn đất ở miền trung du và thượng-du Bắc-kỳ.*

3° *Ngạch thuế điền-thổ sửa đổi lại.*

Mỗi quyển	0$15
Tiền cước thường	0,05
Tiền cước Recommandé thêm	0,10

Thư và mandat gởi cho:

M. LÊ-NGUYÊN-ỨC

61-63, Rue du Coton

HANOI

"Các quan công nhận là tốt nhất"



Có nhiều thứ rượu bắt trước rượu Tonique Tonkinois, nhưng rượu Tonique Tonkinois vẫn tốt hơn cả.

Bán tại nhà thuốc Montès nhà ba chuông, 54, Phố Paul-Bert Hanoi

LỆ MUA BÁO

Xin nhắc lại để các ngài duyệt-báo biết rằng: tiền mua báo thì phải trả trước. Vậy các liệt-quí ông nào mua thì gửi tiền cho, bổ không có tiền gửi theo giấy mua thì bản-quán không trả lời. Mua báo thì tính từ đầu tháng nào mặc thế ...

SƠ-HỌC ĐỊA-DƯ

Đông-Pháp — Bắc-kỳ

Trung-kỳ — Nam-kỳ

Dùng trong các lớp Sơ-đẳng các trường Pháp-Việt và nhất là cho học-trò đi thi bằng Sơ-đẳng yếu-lược

PHẠM-HUY-LỤC Soạn

Có địa-đồ Đông-pháp toàn-thể và địa-đồ riêng từng xứ

Giá bán: 0$50 — Tiền cước: 0$20

Bán tại bản-quán và các hàng sách

MAU, MAU, KẺO HẾT!!!

CUỘC SỔ SỐ CỦA VIỆN QUANG-CHẤT ĐÔNG-DƯƠNG

(Loterie de l'Institut du Radium de l'Indochine)

Tất cả: 151 số trúng giải.

Số NHẤT ĐƯỢC: 12.000$00

Ngày mở số: Hoãn lại đến ngày chủ-nhật **19 Janvier 1930**

Mỗi vé: 1$00

Có bán vé tại Bản-quán

N. B. — Các ngài ở xa gửi mua vé *xin nhớ đính thêm tiền cước Recommandé gửi vé lại*, tính như sau này:

Từ 1 vé đến 5 vé, tiền cước Recommandé:	0$20
Cả 10 vé gởi vào một phong bì:	0 30



Bán tại:

Pharmacie

CHASSAGNE

59, Rue Paul-Bert

HANOI

MỚI XUẤT BẢN:

1° — CANDIDE OU L'OPTIMISME *(Chuyện chàng Căng-Đích)*

2° — ZADIG OU LA DESTINÉE *(Chuyện chàng Gia-Địch)*

3° — LA PRINCESSE DE BABYLONE *(Công-chúa thành Ba-By Luân)*

4° — L'INGÉNU *(Anh chàng tự nhiên)*

Của VOLTAIRE tiên-sanh soạn

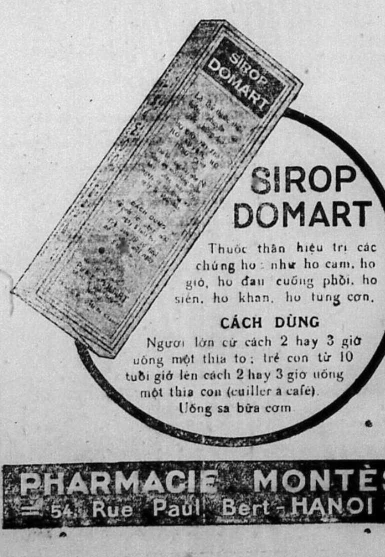
NGUYỄN-VĂN-HIẾU dịch-thuật

Giá: 1° Candide. 0$60 — 2° Zadig. 0$50 — 3° La Princesse. 0$45 — 4° L'Ingénu. 0$45

Tiền cước gởi đi các tỉnh: *Recommandé, mỗi quyển*: 0$20

Hoặc cả 4 quyển gói làm một. 0$40

Bán buôn và bán lẻ tại bản-quán



PHARMACIE MONTÈS

54, Rue Paul Bert - HANOI

ĐÃ XUẤT BẢN:

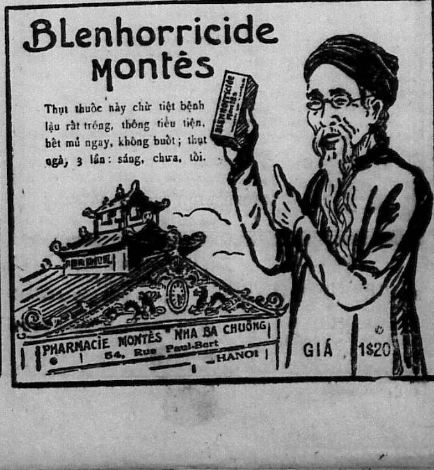
TRUYỆN MAO-NHÂN

(LES AGOUGLOUS)

Dịch-giả: PHÙNG-HUY-BÍCH

Giá bán	0$25
Tiền cước gởi Recommandé	0$13

Bán buôn và bán lẻ tại bản-quán.



Do Võ Phi Hùng Cựu HS Petrus Ký (67-74) tặng Huỳnh Chiếu Đẳng chủ Kho Sách Xưa Quán Ven Đường
Từ microfilms trường Đại Học Cornell



Ngứa ngay và hằm da không những là khó chịu lại còn tổ cho ta biết là sự xấu và trong mình có nội bệnh gì.

Ấy lúc đầu chỉ đau có thể mà sau sinh ra bệnh nặng. Ta nên biết mà chữa ngay đi.

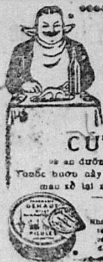
Ông M. Anusọn B. ở Cholon-sur-Saone nói rằng:

«*Đã được ít lâu, trong mình tôi ngứa ngáy khó chịu quá, tôi mất cả ăn cả ngủ. Tôi tự nghĩ rằng, đời người mang cái bệnh ấy không gì khổ bằng. Tình cờ một hôm tôi mua được một ống thuốc INOTYOL thực là hạnh phúc cho tôi, trước kia tôi đã thử hết bằng trăm thứ thuốc bước thuốc cao mà không được một tích lợi gì. Khi tôi mới bôi INOTYOL một lần đầu đã thấy đỡ ngay, sau khỏi hẳn. Tôi thực phục tài thần dược và từ đó thấy ai đau cũng mách giùm*»

Xem đó thì biết thuốc INOTYOL là thuốc công-hiệu đệ nhất, là thuốc tối-tân, để chữa các bệnh ngoài da như lở, ngứa, đỏ da, đầu đinh, mụn loet, sâu-quảng, vân vân.

Thuốc mỡ INOTYOL có bán ở các hiệu thuốc Bắc-kỳ

INOTYOL



AI MÀ DÙNG THUỐC HƯỜN của ông Lương-y DEHAUT mà XỔ thì chẳng cần chi phải CỮ ĂN và ăn dưỡng trong phòng. Thuốc hườn này dễ uống lắm và đã mau xổ lại xổ rất êm thấm.

Bán tại
Nhà ông Lương-y DEHAUT, 147, Faubg. St-Denis, Paris, và khắp trong các tiệm thuốc đâu cũng có bán.

Agences d'annonces en Europe
SOCIÉTÉ MUTUELLE de Publicité
14, RUE ROUGEMONT.
PARIS (IXe)

Urocédrol Gallo.

Thuốc mới trừ bệnh lậu, chế bằng Essence de Cédrus Atlantica. Tốt hơn các thứ thuốc đàn-hương không bao giờ làm đau thận, và trị bệnh rất chóng

BÁN TẠI:
Hanoi, hiệu Chassagne.
Haiphong, hiệu Tronamichr

Muốn chữa khỏi bệnh
Sốt-rét-cách-nhật và bệnh
SỐT-RÉT-NGÃ-NƯỚC
nên uống thuốc
QUINOFORME
Thuốc-ống, Thuốc-viên và Thuốc-bánh
Chất hóa học độc-nhất dùng ở trong các thuộc-địa Đại-pháp.
Gửi bán ở các hàng thuốc tây.
Laborat. LACROIX, 37, Rue Pajol, PARIS

Đại-tiện taó-sáp sinh ra nhiều bệnh.
Nếu muốn chánh khoỉ, xin dùng:
thứ thuốc **VÉRITABLES "GRAINS de SANTÉ du Docteur FRANCK"**

VÉRITABLES GRAINS de Santé du docteur FRANCK

In theo đúng tờ dấy hiệu.

RẤT THẦN HIỆU
RẤT TIỆN
RẤT DẺ

Bán ở khắp các hàng bào-chế tây.

RƯỢU BỔ DAMIANI

Véritable Vin du Cap-Corse au Quinquina

Có tiếng đã nửa thế-kỷ nay.

Uống trước bữa ăn, thì ngon cơm, sau bữa cơm uống cháng miệng rất thơm ngon, người già yếu, mới ôm khỏi, thức đêm, lao-lực, uống bồi-bổ sức mạnh.

Phải nhận kỹ thứ Rượu DAMIANI kẻo nhầm với các thứ Vin du Cap-Corse khác.

Bán tại: L'Union Commerciale Indochinoise et Africaine Haiphong, Hanoi, Nam-định, Bến-thủy, Thái-bình, Yunnanfou, Tourane, Huế, Qui-nhơn, Nha-trang, Đồng-hới, Thu-xá, Saigon, Pnom-Penh.
3007



Bán tại: **PHARMACIE CHASSAGNE**
59, RUE PAUL-BERT, HANOI

ĐÃ TÁI BẢN XONG:
Sách
«Việt-Nam Sử-Lược»
(Histoire de Việt-Nam)
Soạn-giả: TRẦN-TRỌNG-KIM
QUYỂN HẠ
Nam-Bắc phân-tranh thời đại — Cận-kim thời đại

Có sửa đổi lại rất cẩn-toạn — Có tranh các vua, các danh-nhân cùng các lăng miếu di tích cổ nước Nam, và các tướng nước Pháp. — Lại thêm có cái niên biểu kê rõ các đời vua nước Nam, nước Tàu và nước Pháp

Giá: **1$00**

Bán buôn và bán lẻ tại bản quán



Sirop de Grenadine
Sirop de Citron
vân vân
Rất tốt! rất mới! rất rẻ!

Bán tại: PHARMACIE CHASSAGNE
59 RUE PAUL-BERT HANOI

ĐÃ XUẤT BẢN TOÀN BỘ 21 QUYỂN:
«NHỮNG KẺ KHỐN NẠN»
(LES MISÉRABLES)
Của ông: **Victor Hugo**
Nguyễn-văn-Vĩnh, dịch-thuật
VĂN PHÁP VÀ VĂN QUỐC-NGỮ ĐỐI NHAU

Phần thứ nhất:	5 quyển,	giá:	2$40
hai:	4 quyển,	giá:	2.05
ba:	3 quyển,	giá:	1.55
tư:	5 quyển,	giá:	2.55
năm:	4 quyển,	giá:	2.25
Cộng:	21 quyển,	giá:	11.18

Giá bán toàn bộ 21 quyển: Mười đồng (10$00)
Tiền cước gửi Recommandé, mỗi quyển . . . 0.10
cả 21 quyển làm hai gói . . . [illegible]
Bán tại bản quán

MAUX D'ESTOMAC



Crampes, tiraillements, pesanteurs, digestions difficiles, tous ces malaises douloureux disparaissent en quelques jours, grâce au régime du

PHOSCAO



Le plus exquis des déjeuners.
Le plus puissant des reconstituants.

Le régime du Phoscao est conseillé par les médecins aux anémiés, aux convalescents, aux vieillards et à ceux qui souffrent de l'estomac ou qui digèrent difficilement.

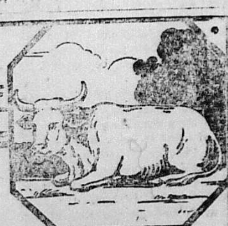
ENVOI GRATUIT D'UN ÉCHANTILLON

BÁN TẠI:
Hiệu GRANDS MAGASINS RÉUNIS

Có đường mỗi hộp:	5 f 80
Valtine để trẻ con ăn mỗi hộp:	6 f 00
Không có đường mỗi hộp:	7 f 70

Trung Bắc Tân Văn

HÉMOGLOBINE MONTÈS



Thuốc bổ huyết máu bò của Quan Dược-Khoa Tiên-Sĩ P. DOMART chế ra để trị bệnh

MẤT MÁU, SANH SAO

cho những người mới ôm dậy những người lao lực; thực là một thứ thuốc bổ huyết rất thần hiệu cho những người sanh sao gầy còm. Phải nhận kỹ dấu hiệu HÉMOGLOBINE MONTÈS thì mới thực là của bản-hiệu, vì có nhiều thứ giả dối lắm.

PHARMACIE MONTÈS
PIERRE DOMART
DOCTEUR EN PHARMACIE, SUCCESSEUR
54, RUE PAUL-BERT — HANOI

BANQUE DE L'INDOCHINE
ĐÔNG-PHÁP HỐI LÝ NGÂN HÀNG
CÓ ĐẶC QUYỀN SÁNG LẬP RA TỪ NĂM 1875

Tư bản: Francs **72.000.000**
Tổng cộng khoản dự-bị ngân đến ngày 30 Juin 1928: » **85.500.000**

HỘI-ĐỒNG TRỊ-SỰ:

Chánh trị-sự:	M. STANISLAS SIMON, Chánh-hội-đồng trị-sự tại Đông dương và Văn-nam;
Phó trị-sự:	M. PAUL BOYER, Chánh-hội Thương-cục Comptoir National d'Escompte de Paris;
Tổng quản-lý chủ-nhiệm:	M. RENÉ THION DE LA CHAUME, Nguyên thanh-tra Tài-chính-bộ.

TRỤ SỞ: 96, Boulevard Haussmann, Paris (VIIIe)

CÁC CHI ĐIẾM:

TRUNG-HOA	ĐÔNG-DƯƠNG	MỌI NƠI KHÁC
Canton	Battambang	Bangkok
Fort-Bayar	Cantho	Djibouti
Hankeou	Haiphong	Nouméa
Hông-kong	Hanoi	Papeete
Mongtzeu	Huế	Pondichery
Pékin	Namdinh	Singapore
Shangai	Pnom-Penh	
Tiên Tsin	Qui-nhon	
Yunnanfou	Saigon	
	Thanh-hoa	
	Tourane	
	Vinh	

Giao-dịch khắp hoàn cầu

CÁC CÔNG VIỆC NGÂN HÀNG. — MUA BÁN TRÁI PHIẾU. — CHO THUÊ TỦ SẮT, Ai hỏi sẽ trả lời ngay.

Diêm-Lưu-lia-Diện: INDOCHINE

GIÂY NÓI:		
	Hanoi	58.
	Haiphong	26.
	Namdinh	90.
	Vinh	45.
	Thanh-hóa	37 (mở ngày thứ ba).

© Certifié l'insertion

Imprimerie du Trung-Bắc-Tân-Văn

Le Gérant: NGUYỄN-VĂN-LUẬN
Luan